

Официален вестник

С 247

на Европейския съюз

Година 50

Издание на български език

Информация и известия

20 октомври 2007 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	IV Информация	
	ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	
	Съд на Европейските общности	
2007/С 247/01	Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 235, 6.10.2007 г.	1
	V Обявления	
	СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ	
	Съд на Европейските общности	
2007/С 247/02	Дело С-285/07: Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhofs (Германия) на 14 юни 2007 г. — Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG/Finanzamt Stuttgart-Körperschaften	2
2007/С 247/03	Дело С-309/07: Преюдициално запитване, отправено от Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Германия) на 5 юли 2007 г. — Firma Baumann GmbH/Провинция Hessen	2
2007/С 247/04	Дело С-318/07: Искане за преюдициално заключение, направено от Bundesfinanzhof (Германия) на 11 юли 2007 г. — Hein Persche/Finanzamt Lüdenscheid	3
2007/С 247/05	Дело С-326/07: Иск, предявен на 13 юли 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република	3

2007/C 247/06	Дело С-331/07: Иск, предявен на 16 юли 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция	4
2007/C 247/07	Дело С-336/07: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht ХанOVER (Германия) на 19 юли 2007 г. — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG/Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk	5
2007/C 247/08	Дело С-343/07: Искане за преюдициално заключение, отправено от Corte d'appello di Torino на 25 юли 2007 г. — Bavaria N.V. и Bavaria Italia s.r.l./Bayerischer Brauerbund e.V.	5
2007/C 247/09	Дело С-351/07: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio на 30 юли 2007 г. — CEPAV DUE — Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dei Trasporti e della Navigazione и други	7
2007/C 247/10	Дело С-352/07: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 31 юли 2007 г. — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) и др.	7
2007/C 247/11	Дело С-353/07: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 31 юли 2007 г. — Sanofi Aventis SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	8
2007/C 247/12	Дело С-354/07: Искане за преюдициално заключение, направено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 31 юли 2007 г. — IFB Stroder Srl/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	9
2007/C 247/13	Дело С-355/07: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 31 юли 2007 г. — Schering Plough SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) и др.	10
2007/C 247/14	Дело С-356/07: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 31 юли 2007 г. — Bayer SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) и Ministero della Salute	11
2007/C 247/15	Дело С-357/07: Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Обединено кралство) на 31 юли 2007 г. — TNT Post UK Ltd/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs и Royal Mail Group Ltd	12
2007/C 247/16	Дело С-364/07: Искане за преюдициално заключение, направено от Monomeles Protodikeio Kerkyras (Гърция) на 2 август 2007 г. — Vassilakis Spyridon и др./Dimos Kerkyras	12
2007/C 247/17	Дело С-365/07: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 2 август 2007 г. — Simesa SpA/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) и други	13
2007/C 247/18	Дело С-366/07: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 2 август 2007 г. — Abbott SpA/Ministero della Salute e Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	14
2007/C 247/19	Дело С-367/07: Преюдициално запитване, направено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 2 август 2007 г. — Baxter SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) и други	15

2007/С 247/20	Дело С-371/07: Преюдициално запитване, отправено от Vestre Landsret (Дания) на 3 август 2007 г. — Danfoss A/S и AstraZeneca A/S/Skatteministeriet	16
2007/С 247/21	Дело С-373/07 Р: Жалба, подадена на 3 август 2007 г. от Mebrom NV срещу решението на Първоинстанционния съд (втори състав), постановено на 22 май 2007 г. по дело Т-216/05: Mebrom NV/Комисия на Европейските общности	17
2007/С 247/22	Дело С-374/07 Р: Жалба, подадена на 3 август 2007 г. от Mebrom NV срещу Решение на Първоинстанционния съд от 22 май 2007 г. по дело Т-198/05, Mebrom NV/Комисия на Европейските общности	17
2007/С 247/23	Дело С-393/07: Иск, предявен на 9 август 2007 г. — Италианска република/Европейски парламент	18
2007/С 247/24	Дело С-395/07: Иск, предявен на 23 август 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия	19
2007/С 247/25	Дело С-399/07: Иск, предявен на 28 август 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република	19
2007/С 247/26	Дело С-412/07: Иск, предявен на 7 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Ирландия	20
2007/С 247/27	Дело С-417/07: Иск, предявен на 11 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург	20
2007/С 247/28	Дело С-190/06: Определение на председателя на втори състав на Съда от 11 юли 2007 г. (преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — Belgacom Mobile SA/Institut belge des services postaux et des télécommunications	20
2007/С 247/29	Дело С-330/06: Определение на председателя на Съда от 26 април 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Ирландия	21
2007/С 247/30	Дело С-51/07: Определение на председателя на Съда от 15 май 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург	21

Първоинстанционен съд на Европейските общности

2007/С 247/31	Дело Т-196/02: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — MTU Friedrichshafen/Комисия на Европейските общности („Държавни помощи — Помощ за реструктуриране — Решение, с което се разпорежда възстановяване на несъвместима помощ — Член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 — Солидарна отговорност“)	22
2007/С 247/32	Дело Т-68/03: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Olympiaki Aeroporia Ypiresies/Комисия („Държавни помощи — Помощ за реструктуриране, предоставена от Република Гърция на авиокомпания Olympic Airways — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Злоупотреба с помощ — Нови помощи — Тежест за доказване — Право на изслушване — Критерий за частния кредитор — Фактическа грешка — Явна грешка в преценката — Излагане на мотиви — Член 87, параграф 1 и параграф 3, буква в) ЕО“)	22

2007/C 247/33	Дело T-259/03: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Nikolaou/Комисия (Извъндоговорна отговорност — Разследване на Европейската служба за борба с измамите (OLAF), свързано с член на Сметната палата — Оповестяване на информация — Защита на лични данни — Достъп до преписката по разследването и до доклада на OLAF — Достатъчно съществено нарушение на правни норми, предоставящи права на лицата — Причинно-следствена връзка — Вреда) 23	23
2007/C 247/34	Дело T-291/03: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano/CXBP — Biraghi (GRANA BIRAGHI) („Марка на Общността — Процедура за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността GRANA BIRAGHI — Защита на наименованието за произход „grana padano“ — Липса на родов характер — Член 142 от Регламент (ЕО) № 40/94 — Регламент (ЕИО) № 2081/92“) 23	23
2007/C 247/35	Дело T-348/03: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Koninklijke Friesland Foods/Комисия („Държавни помощи — Данъчен режим на помощи, въведен от Нидерландия — Международни операции по финансиране на групи предприятия — Решение за обявяване режима на помощи за несъвместим с общия пазар — Преходна разпоредба — Защита на оправданите правни очаквания — Принцип на равно третиране — Допустимост — Процесуална легитимация“) 24	24
2007/C 247/36	Дело T-25/04: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — González y Díez SA/Комисия („Държавни помощи — Помощи, предназначени за покриване на извънредни разходи за реструктуриране — Оттегляне на преходно решение — Изтичане на Договора за ЕОВС — Правомощия на Комисията — Приемственост на общностния правен ред — Липса на съществено процесуално нарушение — Защита на законните очаквания — Явна грешка в преценката“) 24	24
2007/C 247/37	Дело T-36/04: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — API/Комисия (Достъп до документи — Писмени становища, представени от Комисията в производства пред Съда и Първоинстанционния съд — Решение за отказ на достъп) 25	25
2007/C 247/38	Дело T-230/04: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Финландия/Комисия („ФЕОГА — секция „Гарантиране“ — Система за контрол на помощите за площи в някои региони — Разходи, изключени от финансиране на Общността“) 25	25
2007/C 247/39	Съединени дела T-239/04 и T-323/04: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Италия и Brandt Italia/Комисия (Държавни помощи — Законодателство, което предвижда спешни мерки за насърчаване на заетостта по отношение на предприятията в затруднение — Решение, обявяващо системата за помощи за несъвместима с общия пазар и разпореждащо възстановяване на отпуснатата помощ) 26	26
2007/C 247/40	Дело T-249/04: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Combescot/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Психически тормоз — Задължение за съдействие — Доклад за кариерно развитие за 2001/2002 година — Иск за отмяна — Липса на правен интерес — Иск за обезщетение) 26	26
2007/C 247/41	Дело T-250/04: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Combescot/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Заемане на длъжността ръководител на представителството в Колумбия — Отхвърляне на кандидатура — Иск за отмяна — Липса на правен интерес — Иск за обезщетение) 27	27

2007/С 247/42	Дело Т-358/04: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Neumann/CXВП (Форма на глава на микрофон) („Марка на Общността — Заявка за триизмерна марка на Общността, която представлява глава на микрофон — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителни белези — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94“) 27	27
2007/С 247/43	Дело Т-363/04: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Koipe/CXВП — Aceites del Sur (La Española) („Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността „La Española“ — Възражение на притежателя на националните фигуративни марки и марки на Общността „Carbonell“ — Отхвърляне на възражението — Доминиращи елементи — Прилика — Вероятност от объркване — Правомощие за изменение“) 28	28
2007/С 247/44	Дело Т-448/04: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Комисия/Trends („Арбитражна клауза — Четвърта рамкова програма за изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности — Договори за проекти относно телематични приложения от общ интерес — Липса на документи с доказателствена стойност и несъответствие на част от декларираните разходи с договорните клаузи — Възстановяване на внесените суми“) 28	28
2007/С 247/45	Дело Т-449/04: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Комисия/Trends („Арбитражна клауза — Втора рамкова програма за изследвания и технологично развитие — Договори за проекти в областта на информатиката на автомобилния транспорт и телекомуникациите — Липса на документи с доказателствена стойност за една част от декларираните разходи — Прекратяване на договори — Договори с изтекъл срок“) 29	29
2007/С 247/46	Дело Т-30/05: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Pymt и Pymt Consumer/Комисия („Конкуренция — Картели — Европейски галантерийен пазар (куки за плетене) — Подялба на пазарите на стоките — Географска подялба на пазарите — Глоба — Насоки относно методиката за определяне на размера на глобите — Задължение за мотивиране — Тежест и продължителност на нарушението — Известие за сътрудничество“) 29	29
2007/С 247/47	Дело Т-36/05: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Coats Holdings и Coats/Комисия („Конкуренция — Съглашения — Европейски пазар на галантерийни стоки (игли) — Подялба на пазара на стоки — Подялба на географския пазар — Преценка на доказателствата — Участие в събранията — Тристранно споразумение — Глоба — Тежест и продължителност на нарушението — Смекчавачи обстоятелства“) 30	30
2007/С 247/48	Дело Т-60/05: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — UFEX и др./Комисия (Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Пазар на бързите международни куриерски услуги — Решение за отхвърляне на жалбата — Отмяна на решението за отхвърляне на жалбата от общностна юрисдикция — Преразглеждане и ново отхвърляне на жалбата — Публично предприятие) 30	30
2007/С 247/49	Дело Т-243/05: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Гърция/Комисия („ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи, изключени от финансиране на Общността — Полски култури — Маслиново масло — Финансов одит — Срок от 24 месеца“) 31	31
2007/С 247/50	Дело Т-304/05: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Cain Cellars/CXВП („Марка на Общността — Заявление за фигуративна марка на Общността, състояща се от представяне на петогълник — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Опростен характер на знака“) 31	31

2007/C 247/51	Дело T-140/06: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Philips Morris Products/CXВП (Форма на цигарен пакет) (Марка на Общността — Заявка за триизмерна марка на Общността — Форма на цигарен пакет — Отказ за регистрация — Абсолютна пречка за регистрация — Липса на отличителни белези — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94) 32	32
2007/C 247/52	Дело T-141/06: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Glaverbel/CXВП („Марка на Общността — Заявление за фигуративна марка на Общността представляваща структурата на една стъклена повърхност — Абсолютно основание за отказ — Липса на доказателства за отличителни белези придобити чрез използване“) 32	32
2007/C 247/53	Дело T-164/06: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — ColArt/Americas/CXВП (BASICS) („Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността BASICS — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителни белези — Описателна марка — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Отличителни белези, придобити в резултат на използването — Член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94“) 33	33
2007/C 247/54	Дело T-184/06: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Комисия/Internet Commerce Network и Dane-Elek Memory (Арбитражна клауза — Договор, сключен в рамките на специфична програма в областта на технологиите на информационното общество (проект Crossmarc) — Неизпълнение на договора — Връщане на вноса от Общността аванс — Гаранция на договорните задължения при първо поискване — Неприсъствено производство) 33	33
2007/C 247/55	Дело T-20/07 P: Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Комисия/Eleni Chatziioannidou (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Отмяна на първоинстанционното производство на решения на Комисията за изчисляване на пенсионни анюитети — Прехвърляне на национални пенсионни права) 34	34
2007/C 247/56	Дело T-186/05: Определение на Първоинстанционния съд от 29 август 2007 г. — SELEX Sistemi Integrati/Комисия (Иск за обезщетение — Извъндоговорна отговорност — Конкуренция — Решение на Комисията, с което се отхвърля жалба на основание член 82 ЕО — Иск, който частично е очевидно недопустим и частично е очевидно лишен от правно основание — Наличие на вреда) 34	34
2007/C 247/57	Дело T-46/06: Определение на Първоинстанционния съд от 28 август 2007 г. — Galileo Lebensmittel/Комисия („Иск за отмяна — Въвеждане на .eu домейн от най-високо ниво — Регистриране на име на домейн „galileo.eu“ — Запазено за използване от институциите и органите на Общността — Процесуална легитимация — Недопустимост“) 35	35
2007/C 247/58	Дело T-301/07: Иск, предявен на 5 август 2007 г. — Lumenis/CXВП (FACES) 35	35
2007/C 247/59	Дело T-310/07: Жалба, предявена на 17 август 2007 г. — gardeur/CXВП — Blue Rose (g) 36	36
2007/C 247/60	Дело T-318/07: Иск, предявен на 28 август 2007 г. — National Association of Licensed Opencast Operators/Комисия 36	36
2007/C 247/61	Дело T-320/07: Иск, предявен на 24 август 2007 г. — Jones и др./Комисия 37	37
2007/C 247/62	Дело T-324/07: Иск, предявен на 28 август 2007 г. — Plant и др./Комисия 38	38

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	<i>Страница</i>
2007/С 247/63	Дело Т-326/07: Иск, предявен на 30 август 2007 г. — Cheminova и др./Комисия	38
2007/С 247/64	Дело Т-327/07: Жалба, предявена на 29 август 2007 г. — Patrick Holding/СХВП — Cassera (PATRICK EXCLUSIVE)	39
2007/С 247/65	Дело Т-329/07: Иск, предявен на 3 септември 2007 г. — UPS Europe и UPS Deutschland/Комисия	39
2007/С 247/66	Дело Т-331/07: Иск, предявен на 7 септември 2007 г. — Chupa Chups/Комисия на Европейските общности	40
2007/С 247/67	Дело Т-300/04: Определение на Първоинстанционния съд от 6 септември 2007 г. — easy Jet/Комисия	41
2007/С 247/68	Дело Т-220/06: Определение на Първоинстанционния съд от 5 септември 2007 г. — JAKO-O/СХВП — P.I. Fashion (JAKO-O)	41

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2007/С 247/69	Дело F-68/07: Иск, предявен на 6 юли 2007 г. — Gering/Европол	42
2007/С 247/70	Дело F-78/07: Иск, предявен на 27 юли 2007 г. — Boudova и др./Комисия	42
2007/С 247/71	Дело F-81/07: Иск, предявен на 6 август 2007 г. — Varbin/Парламент	43
2007/С 247/72	Дело F-86/07: Иск, предявен на 25 август 2007 г. — Marcuccio/Комисия	44
2007/С 247/73	Дело F-87/07: Иск, предявен на 31 август 2007 г. — Marcuccio/Комисия	45

Поправка

2007/С 247/74	Поправка в известие от Официален вестник по дело Т-263/07 (ОВ С 223, 22.9.2007 г. стр. 12)	46
---------------	--	----

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

(2007/C 247/01)

Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 235, 6.10.2007 г.

Предишни публикации

ОВ С 223, 22.9.2007 г.

ОВ С 211, 8.9.2007 г.

ОВ С 183, 4.8.2007 г.

ОВ С 170, 21.7.2007 г.

ОВ С 155, 7.7.2007 г.

ОВ С 140, 23.6.2007 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhofs (Германия) на 14 юни 2007 г. — Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG/Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

(Дело C-285/07)

(2007/C 247/02)

Език на производството: немски

Преюдициално запитване, отправено от Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Германия) на 5 юли 2007 г. — Firma Baumann GmbH/Провинция Hessen

(Дело C-309/07)

(2007/C 247/03)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Ищец: Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG

Ответник: Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 8, параграфи 1 и 2 от Директива 90/434/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 г. ⁽¹⁾ данъчна уредба на държава-членка, според която при прехвърлянията на акции на капиталово дружество от ЕС в друго капиталово дружество от ЕС, на прехвърлителя се позволява да запази балансовата стойност на прехвърлените акции само когато капиталовото дружество приобретател от своя страна е завело прехвърлените акции по балансовата стойност (т. нар. „двустранно обвързване на балансовите стойности“)?
- 2) Ако отговорът на този въпрос е отрицателен: Противоречи ли горепосочената уредба на членове 43 ЕО и 56 ЕО, въпреки че т. нар. „двустранно обвързване на балансовите стойности“ се изисква и при прехвърлянето на акциите или дяловете на капиталово дружество в неограничено данъчно задължено капиталово дружество?

(¹) ОВ L 225, стр. 1.

Препращаща юрисдикция

Hessischer Verwaltungsgerichtshof.

Страни в главното производство

Ищец: Firma Baumann GmbH.

Ответник: Провинция Hessen.

Преюдициални въпроси

- 1) Обвързан ли е националният законодател, черпейки от правомощията съгласно член 5, параграф 3 от Директива 85/73/ЕИО на Съвета от 29 януари 1985 година в редакцията на Директива 96/43/ЕО на Съвета от 26 юни 1996 година и съгласно точка 4, буква а) от глава I, приложение А към нея, за увеличаване на фиксираните суми на таксите за определени предприятия, както и съгласно точка 4, буква б) за събиране на специална такса, която покрива реалните разходи, стриктно от предвидената в приложение А, глава I, точки 1 и 2а структура на таксите (според видовете животни, млади и възрастни животни, телпо на заклани и почистени животни и др.) или той може да провежда разграничение при определяне на нивата на таксите според инспекциите на кланици в големи предприятия и други инспекции и също в рамките на тези две групи, да променя размера на таксите, като ги намалява, в зависимост от броя на осъществения клане по видове животни, само при положение, че това отразява реалните разходи?

- 2) Може ли националният законодател въз основа на посочените по-горе разпоредби да събира във връзка с клане, извършено извън нормалните часове за клане и по молба на собственика, допълнителна такса, определена на процентна основа върху таксата, събирана за инспекциите при клане в нормалните часове за клане, когато такава такса отразява допълнителните реални разходи, или тези разходи трябва да се съдържат в фиксираната (увеличена) такса за всички задължени да плащат такси лица?

Искане за преюдициално заключение, направено от Bundesfinanzhof (Германия) на 11 юли 2007 г. — Hein Persche/Finanzamt Lüdenschaid

(Дело С-318/07)

(2007/С 247/04)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Ищец: Hein Persche.

Ответник: Finanzamt Lüdenschaid

Преюдициални въпроси

- 1) Включват ли се в приложното поле на свободното движение на капитали (член 56 от Договора за създаване на Европейската общност) дарения на вещи от гражданин на държава-членка под формата на вещи за всекидневна употреба в полза на организации със седалище в друга държава-членка, когато според правото на последната организацията са признати за осъществяващи общественополезна дейност?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос, противоречи ли на свободното движение на капитали разпоредба на държава-членка, според която дарения в полза на организации за общественополезна дейност се ползват с данъчна преференция, само ако седалището на последните е на територията на тази държава-членка, като се вземе предвид задължението на данъчната администрация за проверка на декларациите на данъчнозадължените лица и принципа на пропорционалността (член 5, алинея 3 от Договора за създаване на Европейската общност)?
- 3) При положителен отговор на втория въпрос, задължава ли Директива 77/799/ЕО данъчната администрация на държава-членка да ангажира помощта на администрация от друга държава-членка за изясняване на факти и обстоятелства или на данъчнозадълженото лице може да се противопостави, че според процесуалното право на неговата държава-членка задължението за доказване на фактите и обстоятелствата, настъпили в чужбина, пада върху него (тежест за доказване)?

Иск, предявен на 13 юли 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело С-326/07)

(2007/С 247/05)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: L. Pignataro-Nolin и H. Støvlbæk)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- да се установи, че Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 43 и 56 ЕО, като е добавила разпоредби в член 1.2 от Декрет на Председателя на Съвета на министрите от 10 юни 2004 г. относно определяне на критериите за упражняване на особените пълномощия по смисъла на член 2 от Законодателен декрет № 332 от 31 май 1994 г., променен с изменения в Закон № 474 от 30 юли 1994 г., в изменената му с член 4, параграф 227, букви а), б) и в) от Закона за бюджета № 350/2004 редакция,
- да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията изтъква, че критериите по член 1.2 от Декрета от 10 юни 2004 г. относно упражняване на предвидените в член 4, параграф 227, букви а), б) и в) от Закон № 350/2004 особени правомощия, не са достатъчно конкретни и точни, за да позволят на даден инвеститор от друга държава-членка да разпознае кога тези особени правомощия по смисъла на горепосочения член могат да бъдат упражнени.

Особените правомощия по член 4, параграф 227, букви а), б) и в) са: възражение срещу придобиване от инвеститора на съответни дялове в размер на най-малко 5 % от правата на глас или от определения от Министерството на икономиката и финансите минимален процент, възражение срещу сключването на съглашения и споразумения между акционери, представляващи повече от 5 % от правата на глас или от определения от Министерството на икономиката и финансите минимален процент и право на вето по отношение на приемането на решения за прекратяване на дружеството, за прехвърляне на предприятието, за сливане или разделяне на дружеството, за преместване на седалището в чужбина или за промяна на предмета на дейността на дружеството. Тези критерии засягат посочените в член 4, параграф 227, алинея 1 от Закон № 350/2004 стопански отрасли (отбрана, транспорт, телекомуникации, енергийни източници и други обществени услуги).

Ищецът счита, че с оглед на практиката на Съда (Комисия/Испания, С-463/00, Комисия/Франция, С-483/99, Комисия/Белгия, С-503/99, и Комисия/Нидерландия, С-282/04 и С-293/04) разглежданата правна уредба надхвърля пределите на необходимото с цел зачитане на обществения интерес по смисъла на член 1.2 от Декрета от 10 юли 2004 г. и следователно нарушава членове 56 и 43 ЕО. По отношение на регулираните стопански отрасли като електроенергия, газ и телекомуникации, целта за закрила на жизненоважните интереси на държавата, според ищеца, не може да се постигне с по-слабо ограничителни мерки за регламентиране като предвидените в Директиви 2003/54/ЕО⁽¹⁾, 2003/55/ЕО⁽²⁾, 2002/21/ЕО⁽³⁾, 2002/19/ЕО⁽⁴⁾, 2002/20/ЕО⁽⁵⁾, 2002/22/ЕО⁽⁶⁾ и 2002/58/ЕО⁽⁷⁾. Комисията счита, че подобна правна уредба гарантира минимално снабдяване на национално равнище, и че не съществува причинна връзка между изискването да се гарантира електроснабдяване, предоставянето на обществени услуги и контрола върху отношенията на собственост или на управление на предприятието.

⁽¹⁾ ОВ L 176, стр. 37.

⁽²⁾ ОВ L 176, стр. 57.

⁽³⁾ ОВ L 108, стр. 33.

⁽⁴⁾ ОВ L 108, стр. 7.

⁽⁵⁾ ОВ L 108, стр. 21.

⁽⁶⁾ ОВ L 108, стр. 51.

⁽⁷⁾ ОВ L 201, стр. 37.

Иск, предявен на 16 юли 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело С-331/07)

(2007/С 247/06)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: E. Tserera-Lacombe и F. Erlbacher)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела всички необходими разпоредби, за да се справи със сериозния недостиг на персонал в службите, отговорни да осъществяват ветеринарни проверки в Гърция, обстоятелство, което може да накърни правилното и ефективно прилагане на ветеринарното законодателство на Общността, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по посоченото законодателство;

— да се осъди Република Гърция да заплати разноските.

Правни основания и основни довод

С иска си Комисията моли Съда да установи, че като не е приела необходимите административни разпоредби, за да изпълни от една страна задълженията си по член 1, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2005 г., стр.1, поправен в ОВ L 191 от 28.5.2004 г., наричан по-нататък „Регламент № 882/2004“), както и задължението да разполага с достатъчен брой служители с подходяща квалификация и опит, за да осъществяват ефикасно официален контрол; и от друга страна, за да изпълни задълженията си, наложени от ветеринарното законодателство на Общността в областта на финансиране на необходимия за извършване на предвидените ветеринарни проверки персонал, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по посоченото законодателство.

Комисията твърди, че ветеринарното законодателство на Общността изисква от държавите-членки да осигурят извършването на значителен брой инспекции и проверки във връзка с прилагането на предвидените в посоченото законодателство условия и изисквания. В този смисъл определени разпоредби, по-специално член 4, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 882/2004, предвиждат, че държавите-членки са длъжни да разполагат с достатъчно на брой квалифициран и опитен персонал в службите, компетентни да извършват ветеринарни проверки. Освен това голяма част от тези разпоредби предвиждат изрично извършването на определени ветеринарни проверки, като уточняват донякъде и реда за осъществяването им, или определят условия и изисквания, които предпоставят провеждането на ветеринарни проверки.

Като се основава на значителен брой доклади на Службата по храните и ветеринарните въпроси (FVO) на Комисията, Комисията обаче подчертава, че независимо от определени усилия от страна на гръцките власти, Република Гърция не е приела всички необходими мерки, за да се справи с недостига, за който е упрекувана, нито към момента на изтичане на определения в мотивираното становище срок, нито след тази дата. Действително след 1998 г. FVO е провела множество мисии в Гърция, в рамките на които е установила сериозен недостиг на персонал в службите, компетентни да осъществяват предвидения в общностното законодателство официален контрол, на всички равнища на администрацията. Установеният недостиг е от такова естество, че според специалистите от Комисията не може да се осъществява официалният контрол, необходим за да се осигури ефективното прилагане на общностното законодателство в областта на закрилата на животните, програмите по борбата и изкореняването на заболяванията по животните не са завършени, нито са спазени разпоредбите в областта на хуманното отношение към животните.

По-голямата част от отправените към гръцкото правителство изисквания не са изпълнени изцяло или са изпълнени незадоволително. От друга страна докладите, съставени след проведените мисии, очертават много обезпокоителна картина по отношение на осъществяването на официален контрол в Гърция.

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht ХанOVER (Германия) на 19 юли 2007 г. — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG/Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

(Дело C-336/07)

(2007/C 247/07)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Verwaltungsgericht ХанOVER.

Страни в главното производство

Ищец: Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Ответник: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

Други страни в производството: Norddeutscher Rundfunk и други 39

Преюдициални въпроси

- 1) Дали разпоредба като параграф 37, алинея 1 от Niedersächsisches Mediengesetz (Закон за медиите на Долна Саксония) е съвместима с член 31, параграф 1 от Директива 2002/22/ЕО за универсалната услуга, ако задължава един кабелен оператор да включи на повече от половината канали в своята мрежа, които могат трайно да бъдат използвани за аналогово предаване на сигнал, програми, които — макар и да не покриват цялата територия на провинция Долна Саксония — вече се разпространяват по стандарта за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB-T)?
- 2) Дали разпоредба като параграф 37, алинея 1 от Niedersächsisches Mediengesetz е съвместима с член 31, параграф 1 от Директива 2002/22/ЕО за универсалната услуга, ако задължава един кабелен оператор да включи определени телеви-

зионни програми на своите аналогови кабелни мрежи дори и в онези райони на провинцията, в които крайните потребители на кабелната услуга при всички случаи биха могли да приемат същите телевизионни програми по стандарта за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване (DVB T) чрез наземна антена и декодер?

- 3) Дали понятието „телевизионни ... услуги“ по смисъла на първото изречение от член 31, параграф 1 от Директива 2002/22/ЕО за универсалната услуга следва да се тълкува като включващо доставчиците на електронни информационни и съобщителни услуги или на електронна търговия, например телешопинг?
- 4) Дали разпоредба като параграф 37, алинея 2 от Niedersächsisches Mediengesetz е съвместима с член 31, параграф 1 от Директива 2002/22/ЕО за универсалната услуга, ако в случай на недостиг на канали компетентният национален орган установява ред на удовлетворяване на кандидатите, който води до запълване на всички канали, с които разполага кабелният оператор?

Искане за преюдициално заключение, отправено от Corte d'appello di Torino на 25 юли 2007 г. — Bavaria N.V. и Bavaria Italia s.r.l./Bayerischer Brauerbund e.V.

(Дело C-343/07)

(2007/C 247/08)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Corte d'appello di Torino.

Страни в главното производство

Ищци: Bavaria N.V. и Bavaria Italia s.r.l.

Ответник: Bayerischer Brauerbund e.V.

Преюдициални въпроси

- 1) Валиден ли е или не Регламент (ЕО) № 1347/2001 (¹) на Съвета от 28 юни 2001 година, евентуално и като последица от невалидността на други актове, по отношение на следното:

Нарушаване на някои основни принципи

- с това, че комбинираните разпоредби на член 1, параграф 1 и на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2081/92 ⁽²⁾ са невалидни, доколкото допускат регистрация на географски означения за „бира“, която представлява алкохолна напитка, включена (неправилно) в горепосоченото Приложение I в категорията на „храните“, упоменати в член 1, параграф 1, и която не е включена в категорията на „селскостопанските продукти“, посочени в Приложение I към Договора ЕО и в списъка, посочен в член 32 (предишен 38) и член 37 (предишен 43) от него, изтъкнати от Съвета като правно основание за приемане на Регламент (ЕИО) № 2081/1992;
- с това, че член 17 от Регламент (ЕИО) № 2081/92 е невалиден, доколкото предвижда ускорена процедура за регистрация, която може да ограничи и да накърни в съществена степен правата на заинтересованите субекти поради факта, че не предвижда каквото и да било право на възражение, при очевидно нарушаване на принципите на прозрачността и на правната сигурност; като това е видно, по-конкретно, както в светлината на комплексния характер на процедурата по регистрация на самата IGP „Bayerisches Bier“, продължила повече от седем години — от 1994 до 2001 година, така и на изричното признаване, съдържащо се в съображение 13 от Регламент (ЕО) № 692/2003 ⁽³⁾ година, с член 15 от който по посочените съображения се отменя член 17 от Регламент (ЕИО) № 2081/92;

Неизпълнение на някои формални изисквания

- с това, че означението „Bayerisches Bier“ не отговаря на условията, изисквани от член 17 на Регламент (ЕИО) № 2081/92, за да може да бъде регистрирано съгласно предвидената в него опростена процедура, доколкото това означение, в момента на представяне на заявката за регистрация, не е било „законно гарантирано“, нито „установено чрез употребата му“.
- с това, че нито германското правителство, преди да представи пред Комисията на заявката за регистрация, нито самата Комисия след получаването на заявката, не са разгледали по подходящия начин изпълнението на условията за регистрация на означението „Bayerisches Bier“, в противоречие с практиката на Съда (Решение от 6 декември 2001 година по дело C-269/99, Kuhre Spreewalder Gurken);
- с това, че заявката за регистрация на означението „Bayerisches Bier“ не е представена в подходящия срок от германското правителство, съгласно предвиденото в член 17, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2081/92 (шест месеца след влизане в сила на регламента, а именно 24 юли 2003 година), като се има пред вид, че първоначално представената заявка от заявителя е предвиждала осем различни означения, с възможността за последващи и неопределени вариации, които впоследствие са обединени в настоящото единствено означение „Bayerisches Bier“, едва след като крайният срок 24 януари 1994 година отдавна е бил изтекъл;

Неизпълнение на някои съществени изисквания

- с това, че означението „Bayerisches Bier“ не изпълнява съществените изисквания, определени в член 2, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2081/92 за целите на неговата регистрация като защитено географско означение, като се има пред вид родовият характер на това означение, което традиционно означава бирата, произвеждана по специфичен производствен метод, произхождащ от Бавария и датиращ от XIX век, и който след това е разпространен в останалата част на Европа и на света (така нареченият „баварски метод“ с долна ферментация), който и до днес на някои европейски езици (датски, шведски, фински) се употребява като родовото название за бира, и който във всеки случай може най-много да представлява единствено и родово название за „бирата, произвеждана в германска Бавария“, независимо от вида ѝ сред съществуващите най-многобройни и разнообразни варианти, без от това да може да бъде установена каквото и да било „пряка връзка“ (Решение на Съда от 7 ноември 2000 година, по дело Warsteiner, C-312/98) между специфично качество, признание или друга характеристика на продукта (бира) и неговия конкретен географски произход (Бавария), и без да могат да бъдат приложими разпоредбите относно „изключителните случаи“, изисквани от посочената норма за допускане на регистрация на географско означение, съдържащо името на една страна;
- с това, че както е посочено в предходния параграф, означението „Bayerisches Bier“ е „родово“ означение, което не може да бъде предмет на регистрация по смисъла на член 3, параграф 1 и на член 17, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2081/92.
- с това, че означението „Bayerisches Bier“ не би трябвало да бъде регистрирано на основание член 14, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2081/92, доколкото като се има пред вид „репутацията, признанието и продължителността на използването“ на марките Bavaria, „Bayerisches Bier“ е „от такъв характер, че може да въведе в заблуждение потребителя относно истинската идентичност на продукта“.

- 2) При условията на евентуалност, в случай, че въпросът, формулиран в буква а) бъде обявен за недопустим или неоснователен, трябва или не Регламент (ЕО) № 1347/2001 на Съвета от 28 юни 2001 година да се тълкува в смисъл, че признаването на IGP „Bayerisches Bier“ — така както е предвидено в този регламент — не накърнява действителността и възможността за използване на по-ранни марки, принадлежащи на трети лица, в които се съдържа думата „Bavaria“.

⁽¹⁾ ОВ L 182, стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 208, стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 99, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio на 30 юли 2007 г. — CEPAV DUE — Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dei Trasporti e della Navigazione и други

(Дело C-351/07)

(2007/С 247/09)

Език на производството: италиански

Преpraщаща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio.

Страни в главното производство

Ищци: CEPAV DUE — Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE

Ответници: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dei Trasporti e della Navigazione и други

Преюдициални въпроси

Нарушава ли член 12 от Decreto-Legge № 7 от 31 януари 2007 г. (след измененията, включен като член 13 в Закон № 40 от 2 април 2007 г.), доколкото той разпорежда, че концесиите относно осъществяването на посочените в него релсови участъци за високоскоростни влакове могат да бъдат едностранно прекратени, със съответните поледици върху сключените с основните изпълнители договори, и да се намали размера на обезщетението, което може да се присъди на последните по член 8 *duodevices*, членове 43 ЕО, 49 ЕО и 56 ЕО както и общностноправните принципи на правната сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, както се указва в точка 5 от мотивите на настоящото преюдициално запитване?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 31 юли 2007 г. — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) и др.

(Дело C-352/07)

(2007/С 247/10)

Език на производството: италиански

Преpraщаща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Страни в главното производство

Ищци: A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA и Menarini International Operations Luxembourg SA

Ответници: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) и др.

Преюдициални въпроси

- 1) След разпоредбите на член 2 и член 3 (¹), с които се изменя отношението между органите на държавите-членки и производителите на лекарствени продукти — в смисъл, че цената на даден лекарствен продукт или нейното увеличаване се определя въз основата на предоставените от последните сведения, но в определени от компетентния орган граници, т.е. въз основата на диалог между самите производители и органите, които отговарят за контрола върху разходите за лекарствени продукти — член 4, параграф 1 урежда „*затрявяването на цените на всички лекарствени продукти или само на някои категории от тях*“ като общо средство, което поне веднъж годишно се подлага на преглед, с цел да се установи дали макро-икономическите условия оправдават затрявяването на цените да остане непроменено.

Разпоредбата предоставя на компетентните органи срок от 90 дни за преглед като предвижда, че при изтичането му те трябва да обявят какво увеличение или намаление на цените е направено, ако има такова.

преpraщащата юрисдикция поставя въпроса дали в частта относно „*намаление на цените, [което] е направено, ако има такова*“ тази разпоредба следва да бъде тълкувана в смисъл, че наред с общото средство, състоящо се във възможността да се замразят цените на всички лекарствени продукти или на някои категории от тях, се предвижда и друго общо средство, състоящо се във възможността да се намалят цените на всички лекарствени продукти и на някои категории от тях, или изразът „*намаление [...], ако има такова*“ се отнася само до лекарствените продукти, чийто цени вече са били замразени,

- 2) преpraщащата юрисдикция поставя въпроса дали член 4, параграф 1 — в частта, с която се задължават компетентните органи на държавите-членки в случай на замразяване на цените поне веднъж годишно да осъществяват преглед дали макро-икономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено — може да се тълкува в смисъл, че ако в отговор на първия поставен въпрос е допуснато намаление на цените, то е възможно тази мярка да се прилага няколко пъти в рамките на една година и да се повтаря в продължение на много години (от 2002 г. до 2010 г.),

- 3) може ли по смисъла на посочения член 4 — тълкуван с оглед на съображенията, в които се посочва основната цел на мерките за контрол над цените на лекарствени продукти, определена като „издигане на равнището на общественото здраве чрез осигуряване наличието на достатъчни количества лекарствени продукти на приемливи цени и изискването да се избягват различията в мерките, които могат да възпрепятстват или нарушат търговията с лекарствени продукти в рамките на Общността“ — да се счита за съвместимо с общностната уредба приемането на мерки, които се позовават само на „приблизителната“, а не на „установената“ икономическа стойност на разходите (това запитване се отнася до двата настоящи случая)?
- 4) Трябва ли изискванията, свързани с горните граници на разходите за лекарствени продукти, които всяка държава-членка е компетентна да определя, да се свързват изрично само с разходите за лекарствени продукти или може да се счита, че правомощията на държавите-членки включват и правото на преценка дали да се взимат предвид и сведенията относно други разходи по здравеопазване?
- 5) Трябва ли произтичащите от директивата принципи на прозрачност и участие на заинтересованите предприятия в мерките относно предвиденото замразяване или общо намаление на цените на лекарства да се тълкуват в смисъл, че е необходимо винаги и непременно да се предвиди възможност за изключения от наложената цена (член 41 параграф 2 от Директивата) и конкретното участие на предприятието заявител, с последващата от това необходимост администрацията да мотивира евентуалния отказ?

(¹) Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване (ОВ L 40, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 84).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 31 юли 2007 г. — Sanofi Aventis SpA/Agencia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Дело C-353/07)

(2007/C 247/11)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio.

Страни в главното производство

Ищец: Sanofi Aventis SpA.

Ответник: Agencia Italiana del Farmaco (AIFA).

Преюдициални въпроси

- 1) След разпоредбите на член 2 и член 3 [от Директива 89/105/ЕИО (¹)], които определят взаимоотношенията между публичните органи на държава-членка и фармацевтичните предприятия в смисъл, че определянето на цената на даден лекарствен продукт или увеличаването на тази цена се извършва съгласно предоставените от тях данни, но доколкото ги приема отговорният орган, тоест въз основата на диалог между самите предприятия и органите, на които е възложен контролът върху разходите за лекарствени продукти, член 4, параграф 1 [от директивата] урежда „замразяването на цените на всички лекарствени продукти или само на някои категории от тях“, определяйки това замразяване като мярка с общ характер, която следва да бъде подлагана най-малко веднъж годишно на преглед, за да се определи дали да остане непроменена, като се отчитат макро-икономическите условия, съществуващи в държавата-членка.

Тази разпоредба дава на компетентните органи срок от 90 дни, за да обявят какво увеличение или намаление на цените е било направено, ако има такова.

Дали за тази разпоредба — в частта, в която се отнася до „намаление на цените, ако има такова“ — следва да се възприеме тълкуване в смисъл, че освен мярката с общ характер, изразяваща се в замразяването на цените на всички лекарствени продукти или определени категории лекарствени продукти, тя разрешава да се прибегне и до друга мярка с общ характер, изразяваща се в намаление на цените на всички лекарствени продукти или определени категории лекарствени продукти, или думите „намаление на цените, ако има такова“ трябва да се тълкуват като отнасящи се изключително до лекарствените продукти, които вече са подложени на замразяване на цените?

- 2) Доколкото възлага на компетентните органи на държава-членка задължение в случай на замразяване на цените най-малко веднъж годишно да извършват преглед дали макро-икономическите условия оправдават това замразяване да остане непроменено, може ли член 4, параграф 1 да се тълкува в смисъл, че ако намалението на цените се приеме като отговор на първия въпрос, до тази мярка може да се прибегне дори няколко пъти през една година и в продължение на много години (от 2002 г. до 2010 г.)?
- 3) Разглеждан в светлината на съображенията на директивата, изтъкващи като основна цел на мерките за контрол на цените на лекарствените продукти „издигане на равнището на общественото здраве чрез осигуряване наличието на достатъчни количества лекарствени продукти на приемливи цени“ и изискването да се избегнат „различията в тези мерки, [които] могат да възпрепятстват или нарушат търговията с лекарствени продукти в рамките на Общността“, позволява ли посоченият по-горе член 4 приемането на мерки, които се позовават на „преценени“ вместо на „установени“ стойности на разходите (този въпрос се отнася и до двата случая)?

- 4) Може ли да се счита, че изискването за посочване на обективни и прозрачни критерии, позволяващи упражняването на контрол върху действията на компетентните в областта органи (за периода до 31 декември 2006 г.) и на законодателя (считано от 1 януари 2007 г.), е изцяло спазено с посочването на изискванията, свързани с горната граница на разходите за лекарствени продукти, която всяка държава-членка е компетентна да определя, както и със съдържанието на тези разходи, и по-специално с посочването на данни, отнасящи се до всички разходи за здравеопазване или отнасящи се по-конкретно единствено до разходите за лекарствени продукти?
- 5) Трябва ли произтичащите от директивата принципи за прозрачност и за участие на заинтересованите предприятия в мерките за замразяване или за общо намаление на цените на лекарствените продукти да се тълкуват в смисъл, че винаги и във всички случаи следва да се предвижда възможност за изключване от наложената цена (член 4, параграф 2 от директивата) и конкретно участие на предприятието-молител, със съответно произтичащата необходимост администрацията да мотивира евентуалния отказ?

(¹) Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване (ОВ L 40, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 84).

Искане за преюдициално заключение, направено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 31 юли 2007 г. — IFB Stroder Srl/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Дело C-354/07)

(2007/C 247/12)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Страни в главното производство

Ищец: IFB Stroder Srl

Ответник: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Преюдициални въпроси

- 1) След разпоредбите на член 2 и член 3 (¹), с които се уреждат отношенията между органите на държавите-членки и производителите на лекарствени продукти — в смисъл, че цената

на даден лекарствен продукт или нейното увеличаване се определя въз основата на предоставените от последните сведения, но в определени от компетентния орган граници, т.е. на основата на диалог между самите производители и органите, които отговарят за контрола върху разходите за лекарствени продукти — член 4, параграф 1 урежда „замразяването на цените на всички лекарствени продукти или само на някои категории от тях“ като мярка от общ характер, на която най-малко веднъж годишно се извършва преглед, чиято цел е да се установи дали макроикономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено.

Разпоредбата предоставя на компетентните органи срок от 90 дни за преглед, като предвижда, че при изтичането му те трябва да обявят какво увеличение или намаление на цените е направено, ако има такова.

Препращащата юрисдикция поставя въпроса дали в частта относно „намаление на цените, [което] е направено, ако има такова“ тази разпоредба следва да бъде тълкувана в смисъл, че наред с мярката от общ характер, състояща се във възможността да се замразят цените на всички лекарствени продукти или на някои категории от тях, се предвижда и друга мярка от общ характер, състояща се във възможността да се намалят цените на всички лекарствени продукти или на някои категории от тях, или изразът „намаление [...]“, ако има такова“ се отнася само до лекарствените продукти, чийто цени вече са били замразени,

- 2) Препращащата юрисдикция поставя въпроса дали член 4, параграф 1 — в частта, с която компетентните органи на държавите-членки в случай на замразяване на цените се задължават най-малко веднъж годишно да извършват преглед на това дали макро-икономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено — може да се тълкува в смисъл, че ако в отговор на първия поставен въпрос е допуснато намаление на цените, е възможно тази мярка да се прилага няколко пъти в рамките на една година и да се повтаря в продължение на много години (от 2002 г. до 2010 г.),

- 3) Може ли по смисъла на посочения член 4 — тълкуван с оглед на съображенията, в които се посочва основната цел на мерките за контрол над цените на лекарствени продукти, определена като „изтигане на равнището на общественото здраве чрез осигуряване наличието на достатъчни количества лекарствени продукти на приемливи цени и изискването да се избягват различията в мерките, които могат да възпрепятстват или нарушат търговията с лекарствени продукти в рамките на Общността“ — да се счита за съвместимо с общностната уредба приемането на мерки, които се позовават само на „приблизителната“, а не на „установената“ икономическа стойност на разходите (това запитване се отнася и до двата случая)?

- 4) Трябва ли изискванията, свързани с горните граници на разходите за лекарствени продукти, които всяка държава-членка е компетентна да определя, да се свързват изрично само с разходите за лекарствени продукти или може да се счита, че правомощията на държавите-членки включват и правото на преценка дали да се взимат предвид и сведенията относно други разходи за здравеопазване?

5) Трябва ли произтичащите от директивата принципи на прозрачност и участие на заинтересованите предприятия в мерките относно предвиденото замразяване или общо намаление на цените на лекарства да се тълкуват в смисъл, че е необходимо винаги и непременно да се предвиди възможност за изключения от наложената цена (член 4, параграф 2 от директивата) и конкретно участие на предприятието заявител, с произтичащата от това необходимост администрацията да мотивира евентуалния отказ?

(¹) Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване (ОВ L 40, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 84).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 31 юли 2007 г. — Schering Plough SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) и др.

(Дело C-355/07)

(2007/C 247/13)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Страни в главното производство

Ищец: Schering Plough SpA

Ответник: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) и др.

Преюдициални въпроси

1) След разпоредбите на член 2 и член 3 (¹), с които се изменя отношението между органите на държавите-членки и производителите на лекарствени продукти — в смисъл, че цената на даден лекарствен продукт или нейното увеличаване се определя въз основата на предоставените от последните сведения, но в определени от компетентния орган граници, т.е. въз основата на диалог между самите производители и органите, които отговарят за контрола върху разходите за лекарствени продукти — член 4, параграф 1 урежда „замра-

зяването на цените на всички лекарствени продукти или само на някои категории от тях“ като общо средство, което поне веднъж годишно се подлага на преглед, с цел да се установи дали макро-икономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено.

Разпоредбата предоставя на компетентните органи срок от 90 дни за преглед като предвижда, че при изтичането му те трябва да обявят какво увеличение или намаление на цените е направено, ако има такова.

Препращащата юрисдикция поставя въпроса дали в частта относно „намаление на цените, [коего] е направено, ако има такова“ тази разпоредба следва да бъде тълкувана в смисъл, че наред общото средство, състоящо се във възможността да се замразят цените на всички лекарствени продукти и на някои категории от тях, се предвижда и друго общо средство, състоящо се във възможността да се намалят цените на всички лекарствени продукти и на някои категории от тях, чийто цени вече са били замразени,

2) Препращащата юрисдикция поставя въпроса дали член 4, параграф 1 — в частта, с която се задължават компетентните органи на държавите-членки в случай на замразяване на цените поне веднъж годишно да осъществяват преглед дали макро-икономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено — може да се тълкува в смисъл, че ако в отговор на първия поставен въпрос е допуснато намаление на цените, то е възможно тази мярка да се прилага няколко пъти в рамките на една година и да се повтаря в продължение на много години (от 2002 г. до 2010 г.),

3) може ли по смисъла на посочения член 4 — тълкуван с оглед на съображенията, в които се посочва основната цел на мерките за контрол над цените на лекарствени продукти, определена като „издигане на равнището на общественото здраве чрез осигуряване наличието на достатъчни количества лекарствени продукти на приемливи цени и изискването да се избягват различията в мерките, които могат да възпрепятстват или нарушат търговията с лекарствени продукти в рамките на Общността“ — да се счита за съвместимо с общностната уредба приемането на мерки, които се позовават само на „приблизителната“, а не на „установената“ икономическа стойност на разходите (това запитване се отнася до двата настоящи случая)?

4) Трябва ли изискванията, свързани с горните граници на разходите за лекарствени продукти, които всяка държава-членка е компетентна да определя, да се свързват изрично само с разходите за лекарствени продукти или може да се счита, че правомощията на държавите-членки включват и правото на преценка дали да се взимат предвид и сведенията относно други разходи по здравеопазване?

5) Трябва ли произтичащите от директивата принципи на прозрачност и участие на заинтересованите предприятия в мерките относно предвиденото замразяване или общо намаление на цените на лекарства да се тълкуват в смисъл, че е необходимо винаги и непременно да се предвиди възможност за изключения от наложената цена (член 41 параграф 2 от Директивата) и конкретното участие на предприятието заявител, с последващата от това необходимост администрацията да мотивира евентуалния отказ?

(¹) Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване (ОВ L 40, стр. 8).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 31 юли 2007 г. — Bayer SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) и Ministero della Salute

(Дело C-356/07)

(2007/C 247/14)

Език на производството: италиански

Преращаща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Страни в главното производство

Ищец: Bayer SpA

Ответник: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) e Ministero della Salute

Преюдициални въпроси

1) След разпоредбите на член 2 и член 3 (¹), с които се изменя отношението между органите на държавите-членки и производителите на лекарствени продукти — в смисъл, че цената на даден лекарствен продукт или нейното увеличаване се определя въз основа на предоставените от последните сведения, но в определени от компетентния орган граници, т.е. въз основа на диалог между самите производители и органите, които отговарят за контрола върху разходите за лекарствени продукти — член 4, параграф 1 урежда „затра-

жането на цените на всички лекарствени продукти или само на някои категории от тях“ като общо средство, което поне веднъж годишно се подлага на преглед, с цел да се установи дали макро-икономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено.

Разпоредбата предоставя на компетентните органи срок от 90 дни за преглед като предвижда, че при изтичането му те трябва да обявят какво увеличение или намаление на цените е направено, ако има такова.

Преращащата юрисдикция поставя въпроса дали в частта относно „намаление на цените, [което] е направено, ако има такова“ тази разпоредба следва да бъде тълкувана в смисъл, че наред с общото средство, състоящо се във възможността да се замразят цените на всички лекарствени продукти или на някои категории от тях, се предвижда и друго общо средство, състоящо се във възможността да се намалят цените на всички лекарствени продукти и на някои категории от тях, или изразът „намаление [...]“, ако има такова“ се отнася само до лекарствените продукти, чийто цени вече са били замразени,

2) Преращащата юрисдикция поставя въпроса дали член 4, параграф 1 — в частта, с която се задължават компетентните органи на държавите-членки в случай на замразяване на цените поне веднъж годишно да осъществяват преглед дали макро-икономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено — може да се тълкува в смисъл, че ако в отговор на първия поставен въпрос е допуснато намаление на цените, то е възможно тази мярка да се прилага няколко пъти в рамките на една година и да се повтаря в продължение на много години (от 2002 г. до 2010 г.),

3) Може ли по смисъла на посочения член 4 — тълкуван с оглед на съображенията, в които се посочва основната цел на мерките за контрол над цените на лекарствени продукти, определена като „издигане на равнището на общественото здраве чрез осигуряване наличието на достатъчни количества лекарствени продукти на приемливи цени и изискването да се избягват различията в мерките, които могат да възпрепятстват или нарушат търговията с лекарствени продукти в рамките на Общността“ — да се счита за съвместимо с общностната уредба приемането на мерки, които се позовават само на „приблизителната“, а не на „установената“ икономическа стойност на разходите (това запитване се отнася до двата настоящи случая)?

4) Трябва ли изискванията, свързани с горните граници на разходите за лекарствени продукти, които всяка държава-членка е компетентна да определя, да се свързват изрично само с разходите за лекарствени продукти или може да се счита, че правомощията на държавите-членки включват и правото на преценка дали да се взимат предвид и сведенията относно други разходи по здравеопазване?

5) Трябва ли произтичащите от директивата принципи на прозрачност и участие на заинтересованите предприятия в мерките относно предвиденото замразяване или общо намаление на цените на лекарства да се тълкуват в смисъл, че е необходимо винаги и непременно да се предвиди възможност за изключения от наложената цена (член 41 параграф 2 от Директивата) и конкретното участие на предприятието заявител, с последващата от това необходимост администрацията да мотивира евентуалния отказ?

(¹) Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване (ОВ L 40, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 84).

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Обединено кралство) на 31 юли 2007 г. — TNT Post UK Ltd/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs and Royal Mail Group Ltd

(Дело C-357/07)

(2007/C 247/15)

Език на производството: английски

Преподаваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court).

Страни в главното производство

Ищец: TNT Post UK Ltd.

Ответник: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs.

Заинтересована страна: Royal Mail Group Ltd

Преюдициални въпроси

1) а) Как следва да се тълкува изразът „обществени пощенски служби“, употребен в член 13а, параграф 1, буква а) от Шеста Директива за ДДС (Директива 77/388/ЕИО) (¹) (понастоящем член 132, параграф 1, буква а) от Директива 2006/112 (²))?

б) Тълкуването на този израз влияе ли се от факта, че пощенските услуги в държава-членка са били либерализи-

рани, няма резервирани услуги по смисъла на Директива 97/67/ЕО на Съвета (³), както е изменена, и има един доставчик на универсална услуга, който е определен и за когото Комисията е уведомена съгласно тази директива (каквото е случаят с Royal Mail в Обединеното кралство)?

в) при обстоятелствата в конкретния случай (които съответстват на описаните в буква б) по-горе), този израз включва ли

и) само единственият определен доставчик на универсална услуга (каквото е случаят с Royal Mail в Обединеното кралство) или

ii) също и частен пощенски оператор (като TNT Post)?

2) При обстоятелствата в конкретния случай, следва ли член 13а, параграф 1, буква а) от Шеста директива за ДДС (понастоящем член 132, параграф 1, буква а) от Директива 2006/112) да се тълкува в смисъл, че изисква или позволява на държавите-членки да освободят всички пощенски услуги, предоставяни от „обществените пощенски служби“?

3) Ако от държавите-членки се изисква или им се позволява да освободят някои, но не всички, услуги, предоставяни от „обществените пощенски служби“, какви са критериите за определяне на така освободените услуги?

(¹) Шеста директива на Съвета 77/388/ЕИО от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

(²) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1).

(³) Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ L 15, стр. 14).

Искане за преюдициално заключение, направено от Monomeles Protodikeio Kerkyras (Гърция) на 2 август 2007 г. — Vassilakis Spyridon и др./Dimos Kerkyras

(Дело C-364/07)

(2007/C 247/16)

Език на производството: гръцки

Преподаваща юрисдикция

Monomeles Protodikeio Kerkyras

Страни в главното производство

Ищци: Vassilakis Spyridon и др.

Отвѣтник: Dimos Kerkyras

Преюдициални въпроси

- 1) Запължени ли са националните съдилища да тълкуват националното право, доколкото това е възможно, в съответствие с директива, транспонирана със закъснение във вътрешното право, а) от момента на влизане в сила на директивата, или б) от момента на изтичане на срока за нейното транспониране във вътрешното право, или в) от момента на влизане в сила на националната разпоредба за транспонирането ѝ?
- 2) Трябва ли клауза 5 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), което представлява неразделна част от Директива на Съвета 1999/70/ЕИО (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129), да се тълкува в смисъл, че обикновеният факт, че сключването на срочния договор е наложено със законодателен или с административен акт, може да представлява обективна причина, която оправдава неограничен брой подновявания на последователни срочни трудови договори — различна от причините, свързани с природата, вида, характеристиките на полагания труд или сходни?
- 3) Може ли клауза 5, точка 1 и точка 2 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), което представлява неразделна част от Директива на Съвета 1999/70/ЕИО (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) да бъде тълкувана в смисъл, че [са неприложими] вътрешноправните разпоредби, съгласно които срочните договори или трудови правоотношения се считат за последователни само при условие, че не са отделени от период, по-дълъг от три месеца, както и презумпцията в полза на работниците и служителите, установена с тези разпоредби, според която срочните договори или трудови правоотношения се признават за сключени за неопределена продължителност, непременно се основава на горепосочените изисквания?
- 4) Съвместима ли е забраната за преобразуване на срочните трудови договори в договори с неопределена продължителност, установена с вътрешноправна разпоредба, съдържаща се в член 21 от Закон 2190/1994, когато подобни договори се сключват за определен срок с цел преодоляване на извънредни или сезонни нужди на работодателите, а в действителност с цел да отговорят на трайни и дългосрочни нужди, с принципа за полезен ефект на общностното право и с целта на клауза 5, точка 1 и точка 2, във връзка с клауза 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), което представлява неразделна част от Директива на Съвета 1999/70/ЕИО (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) и

- 5) Съвместимо ли е с принципа на полезния ефект на общностното право и с целта на клауза 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), което представлява неразделна част от Директива на Съвета 1999/70/ЕИО (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) обстоятелството, че по силата на вътрешноправна разпоредба за транспониране на горепосочената директива, компетентен да вземе окончателното решение относно възможността за преобразуване на срочните договори в договори с неопределена продължителност е независим административен орган, наречен Anotato Symvoulou Epilogis Prosopikou (Висш съвет за подбор на персонала, „ASEP“)?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 2 август 2007 г. — Simesa SpA/Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) и други

(Дело C-365/07)

(2007/C 247/17)

Език на производството: италиански

Преграждаща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio.

Страни в главното производство

Ищци: Simesa SpA.

Отвѣтник: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) и други.

Преюдициални въпроси

- 1) След разпоредбите на членове 2 и 3 (¹) [от Директива 89/105/ЕИО], определящи отношенията между публичните власти на държава-членка и фармацевтичните предприятия в смисъл, че определянето на цената на лекарствен продукт или увеличението на посочената цена, се извършва според сведенията, предоставени от първите, но в рамките, в които компетентният орган ги приема, тоест въз основа на диалог между самите предприятия и властите, натоварени с контрола върху фармацевтичните разходи, член 4, параграф 1 [от Директивата] урежда „замразяването на цените на всички лекарствени продукти или само на някои категории от тях“, възприето като мярка от общ характер, която подлежи на преразглеждане поне веднъж годишно с оглед продължаване или не на нейното действие, предвид преобладаващите макроикономически условия в държавата-членка.

Посочената разпоредба предоставя на компетентните власти срок от деветдесет дни за съобщаване какви ценови увеличения или намаления са възприети, ако има такива.

Доколкото посочва „намаление на цените, ако има такова“, трябва ли споменатата разпоредба да се разбира в смисъл, че в допълнение на мярката от общ характер, представляваща замразяване на цените на всички лекарствени продукти или на някои категории от тях, посочената позволява прибягването до друга мярка от общ характер, изразяваща се в намаляване на цените на всички лекарствени продукти или на някои категории от тях или изразът „намаление на цените, ако има такова“ се отнася изключително до лекарствени продукти, които вече са подложени на замразяване на цени?

2) Доколкото налага задължение за компетентните власти на държава-членка, в случай на замразяване на цени, да извършват най-малко веднъж годишно преглед, чиято цел е да установи дали макро-икономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено, може ли член 4, параграф 1 от Директивата да се тълкува в смисъл, че ако намалението на цените се приеме като отговор на първия въпрос, е възможно да се прибягва до подобна мярка няколко пъти годишно и в продължение на няколко години (от 2002 година до 2010 година) ?

3) По смисъла на посочения по-горе член 4, тълкуван във връзка със съображенията към директивата, разясняващи основната цел на мерките за контрол на цените на лекарствените продукти, която е „издигане на равнището на общественото здраве чрез осигуряване наличието на достатъчни количества лекарствени продукти на приемливи цени [и избягване на различията в тези мерки, които могат] да възпрепятстват или нарушат търговията с лекарствени продукти в рамките на Общността“, приемането на мерки, отнасящи се по-скоро до „разчетни“, отколкото до „установени“ стойности, може ли да се счита за съвместимо с общностното право (въпросът се отнася и до двата случая) ?

4) Изискванията за спазване на тавани на разходите за лекарствени продукти, които всяка държава-членка има право да определи, трябва ли да бъдат свързани специфично единствено с разходите за лекарствени продукти или е възможно да се приеме, че държавите-членки имат дискреционната власт да отчитат и елементи, засягащи други разходи за здравеопазване?

5) Произтичащите от директивата принципи на прозрачност и на участие на предприятията, засегнати от мерки за замразяване или общо намаление на цените на лекарствените продукти, могат ли да се тълкуват в смисъл, че винаги и във всички положения следва да се предвижда възможност за изключения от наложената цена (член 4, параграф 2 от директивата) и конкретно участие на предприятието-ищец, а

следователно и необходимост за администрацията да се мотивира при евентуален отказ?

(¹) Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване (ОВ L 40, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., том 2, глава 5, стр. 84).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 2 август 2007 г. — Abbott SpA/Ministero della Salute e Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Дело C-366/07)

(2007/C 247/18)

Език на производството: италиански

Препращаща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Страни в главното производство

Ищец: Abbott SpA

Отговорник: Ministero della Salute e Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Преюдициални въпроси

1) След разпоредбите на член 2 и член 3 (¹), с които се изменя отношението между органите на държавите-членки и производителите на лекарствени продукти — в смисъл, че цената на даден лекарствен продукт или нейното увеличаване се определя въз основата на предоставените от последните сведения, но в определени от компетентния орган граници, т.е. въз основата на диалог между самите производители и органите, които отговарят за контрола върху разходите за лекарствени продукти — член 4, параграф 1 урежда „*замразяването на цените на всички лекарствени продукти или салто на някои категории от тях*“ като общо средство, което поне веднъж годишно се подлага на преглед, с цел да се установи дали макро-икономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено.

Разпоредбата предоставя на компетентните органи срок от 90 дни за преглед като предвижда, че при изтичането му те трябва да обявят какво увеличение или намаление на цените е направено, ако има такова.

Преpraшашата юрисдикция поставя въпроса дали в частта относно „намаление на цените, [което] е направено, ако има такова“ тази разпоредба следва да бъде тълкувана в смисъл, че наред общото средство, състоящо се във възможността да се замразят цените на всички лекарствени продукти и на някои категории от тях, се предвижда и друго общо средство, състоящо се във възможността да се намалят цените на всички лекарствени продукти и на някои категории от тях, или изразът „намаление [...]“, ако има такова“ се отнася само до лекарствените продукти, чийто цени вече са били замразени;

2) преpraшашата юрисдикция поставя въпроса дали член 4, параграф 1 — в частта, с която се задължават компетентните органи на държавите-членки в случай на замразяване на цените поне веднъж годишно да осъществяват преглед дали макро-икономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено — може да се тълкува в смисъл, че ако в отговор на първия поставен въпрос е допуснато намаление на цените, то е възможно тази мярка да се прилага няколко пъти в рамките на една година и да се повтаря в продължение на много години (от 2002 г. до 2010 г.);

3) може ли по смисъла на посочения член 4 — тълкуван с оглед на съображенията, в които се посочва основната цел на мерките за контрол над цените на лекарствени продукти, определена като „издигане на равнището на общественото здраве чрез осигуряване наличието на достатъчни количества лекарствени продукти на приемливи цени и изискването да се избягват различията в мерките, които могат да възпрепятстват или нарушат търговията с лекарствени продукти в рамките на Общността“ — да се счита за съвместимо с общностната уредба приемането на мерки, които се позовават само на „приблизителната“, а не на „установената“ икономическа стойност на разходите (това запитване се отнася до двата настоящи случая)?

4) Трябва ли изискванията, свързани с горните граници на разходите за лекарствени продукти, които всяка държава-членка е компетентна да определя, да се свързват изрично само с разходите за лекарствени продукти или може да се счита, че правомощията на държавите-членки включват и правото на преценка дали да се взимат предвид и сведенията относно други разходи по здравеопазване?

5) Трябва ли произтичащите от директивата принципи на прозрачност и участие на заинтересованите предприятия в мерките относно предвиденото замразяване или общо намаление на цените на лекарства да се тълкуват в смисъл, че е необходимо винаги и непременно да се предвиди възможност за изключения от наложената цена (член 41 параграф 2 от Директивата) и конкретното участие на предприятието заявител, с последващата от това необходимост администрацията да мотивира евентуалния отказ?

(¹) Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване (ОВ L 40, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 84).

Преюдициално запитване, направено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 2 август 2007 г. — Baxter SpA/Agencia Italiana del Farmaco (AIFA) и други

(Дело C-367/07)

(2007/C 247/19)

Език на производството: италиански

Преpraшаша юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio.

Страни в главното производство

Ищец: Baxter SpA.

Ответник: Agencia Italiana del Farmaco (AIFA) и други.

Преюдициални въпроси

1) След разпоредбите на членове 2 и 3 [от Директива 89/105/ЕИО (¹)], които определят отношенията между органите на публичната власт на държава-членка и фармацевтичните предприятия в смисъл, че цената на лекарствен продукт се увеличава или намалява въз основа на предоставената от тези предприятия информация, но само ако последната е приета от отговорния орган, тоест чрез диалог между самите предприятия и органите, които трябва да следят лекарствените разходи, член 4, параграф 1 [от Директивата] урежда „замразяване[то] на цените на всички лекарствени продукти или само на някои категории от тях“, като го схваща като мярка от общ характер, подлежаща на преглед, поне веднъж годишно, за да се прецени дали да бъде запазена, при отчитане на макроикономическите условия в държавата-членка.

Тази разпоредба предоставя на компетентните органи срок от 90 дни, в който те да обявят какво увеличение или намаление на цените е било направено, ако има такова.

След като в нея се говори за „намаление на цените...“, ако има такова“, от това следва ли разпоредбата да се тълкува и в смисъл, че освен мярката от общ характер, каквато е замразяването на цените на всички лекарствени продукти или на някои категории от тях, тя допуска и използването на друга

мярка от общ характер — намаляването на цените на всички лекарствени продукти или някои категории от тях — или изразът „намаляние на цените...“, ако има такова“ се отнася само за лекарствените продукти, чиито цени са замразени?

2) Доколкото създава задължение за компетентните органи на държава-членка поне веднъж годишно, при замразяване на цените, да проверяват дали макроикономическите условия оправдават замразяването на цените да остане непроменено, може ли член 4, параграф 1 от Директивата да се тълкува в смисъл, че ако според отговора на първия въпрос е допустимо намаляване на цените, прибегването до тази мярка е възможно и повече от веднъж годишно, през период от няколко години (от 2002 до 2010 г.)?

3) Дали съгласно посочения по-горе член 4, тълкуван заедно със съображенията към Директивата, според които главната цел на мерките за контрол върху цените на лекарствените продукти е „издигане на равнището на общественото здраве чрез осигуряване наличието на достатъчни количества лекарствени продукти на приемливи цени“ и избягване на „различията в тези мерки [които] могат да възпрепятстват или нарушат търговията с лекарствени продукти в рамките на Общността“, може да се счита за съвместимо с правото на Общността приемането на мерки, свързани с икономически стойности на разходите, които са само „очаквани“, но не и „установени“ стойности (този въпрос се отнася и до двата случая)?

4) Трябва ли изискванията за съобразяване с тавана на фармацевтичните разходи, които всяка държава-членка има право да определя, да се свързват само с фармацевтичните разходи, или може да се приеме, че държавите-членки имат право да вземат предвид и данни относно други здравни разходи?

5) Трябва ли принципите, произтичащи от Директивата, за прозрачност и участие на съответните предприятия във връзка с мерките за замразяване или общо намаляване на цените на лекарствените продукти, да се тълкуват в смисъл, че винаги и при всички обстоятелства следва да се предвиди възможност за дерогиране на наложената цена (член 4, параграф 2 от Директивата) и за конкретно участие на дружеството заявител, със следващото от това изискване административните органи да мотивират всеки отказ?

(¹) Директива 89/105/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно прозрачността на мерките, регулиращи цените на лекарствени продукти за употреба от човека и включването им в обхвата на националните системи за здравно осигуряване (ОВ L 40, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 84).

Преюдициално запитване, отправено от Vestre Landsret (Дания) на 3 август 2007 г. — Danfoss A/S и AstraZeneca A/S/Skatteministeriet

(Дело C-371/07)

(2007/C 247/20)

Език на производството: датски

Препращаща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Ищец: Danfoss A/S и AstraZeneca A/S

Ответник: Skatteministeriet.

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 17, параграф 6, втора алинея от Шеста директива (¹) да се тълкува в смисъл, че правото на определена държава-членка да откаже да приспадне данъка върху добавената стойност за покупки, свързани с предоставянето, по повод на събрания, на храна в стола на дружество на лица, с които са установени делови отношения, и на персонала, е подчинено на условието, преди влизане в сила на директивата, в националното законодателство да е налице законово основание за отказ на разглежданото приспадане и данъчните органи да прилагат на практика това законово основание, за да откажат приспадането на свързан с покупки данък върху добавената стойност?

2) За да се отговори на първия въпрос има ли значение обстоятелството, че: а) съгласно свързаното с ДДС национално законодателство, което е в сила в разглежданата държава членка, използваните от предприятията столове не се облагат с ДДС преди въвеждането на Шеста директива през 1978 г.; б) националните правила относно изключението от приспадането не са изменени при въвеждането на Шеста директива и в) свързаните с изключението от приспадането правила стават релевантни за този вид предприятия единствено поради това, че с въвеждането на Шеста директива използваните от предприятията столове се облагат с ДДС?

3) Може ли да се счита, че изключение от правото на приспадане е „запазено“ по смисъла на член 17, параграф 6, втора алинея от Шеста директива, ако от въвеждането на Шеста директива през 1978 г. до 1999 г. е налице право на приспадане за въпросните разноски поради административна практика, като тази в главното производство?

- 4) Трябва ли член 6, параграф 2, букви а) и б) от Шеста директива да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба се отнася до безплатното предоставяне на храна от предприятия на лица, с които са установени делови отношения, в стола на предприятието по повод на провеждани в последното събрания?
- 5) Трябва ли член 6, параграф 2, букви а) и б) от Шеста директива да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба се отнася до безплатното предоставяне на храна от предприятието на неговия персонал в стола на предприятието по повод на провеждани в последното събрания?

(¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Жалба, подадена на 3 август 2007 г. от Mebrom NV срещу решението на Първоинстанционния съд (втори състав), постановено на 22 май 2007 г. по дело T-216/05: Mebrom NV/Комисия на Европейските общности

(Дело C-373/07 P)

(2007/C 247/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mebrom NV (представители: K. Van Maldegem, avocat, C. Mereu, avocat)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- настоящата жалба да бъде приета за допустима и основателна;
- да се отмени Решението на Първоинстанционния съд от 22 май 2007 г. по дело T-216/05;
- исканията на жалбоподателя по дело T-216/05 да бъдат приети за допустими и основателни;
- да бъде уважен искът за отмяна, предявен пред първата инстанция или при условията на евентуалност — делото да се изпрати за ново разглеждане на Първоинстанционния съд за произнасяне по същество;
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати всички разноски за двете производства;

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят поддържа, че Първоинстанционният съд не е осигурил спазването на законността при тълкуването и прилагането на общностното право, както изисква член 220 ЕО. С обжалваното решение се отхвърля иска за отмяна на основание погрешно тълкуване и прилагане на членове 3, 4, 5, 6 и 7 от Регламент № 2037/2000 (¹). Освен това в решението липсват достатъчни и логични доводи и то съдържа редица юридически грешки и изопачаване на обстоятелствата по преписката. Жалбоподателят поддържа, че Първоинстанционният съд погрешно е приел за правилен извода на ответника, че вносителите не се ползват повече от квоти за внос, а от член 7 от регламента произтичало, че през 2005 г. квотите са отпуснати само за фумигаторите (които са потребители, за разлика от вносителите). Първоинстанционният съд бил приел, че член 7 от Регламент № 2037/2000 дава право на избор на ответника в това отношение. Освен това жалбоподателят поддържа, че Първоинстанционният съд не е преценил правилно дали ответникът е използвал своето претендирано правомощие за преценка в тази област по допустим начин. В допълнение, Първоинстанционният съд не бил приел, че ответникът е действал *ultra vires* и още повече — не бил преценил и отговорил правилно на въпроса дали ответникът е нанесъл вреда на оправданите правни очаквания на жалбоподателя. На последно място се посочва и че Първоинстанционният съд не е преценил пълно и правилно доводите на ищеца, които са били представени в исковата молба.

(¹) Регламент (ЕО) № 2037/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 г. относно вещества, които нарушават озоновия слой (ОВ L 244, стр. 1).

Жалба, подадена на 3 август 2007 г. от Mebrom NV срещу Решение на Първоинстанционния съд от 22 май 2007 г. по дело T-198/05, Mebrom NV/Комисия на Европейските общности

(Дело C-374/07 P)

(2007/C 247/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mebrom NV (представители: K. Van Maldegem и C. Mereu, avocats)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;
- да отмени Решението на Първоинстанционния съд от 22 май 2007 г. по дело T-198/05;
- да обяви молбите, които са подадени от жалбоподателя по дело T-198/05, за допустими и основателни;
- да уважи молбата за обезщетение, подадена в първоинстанционното производство или, при условията на евентуалност, да върне делото за ново разглеждане пред Първоинстанционния съд, който да се произнесе по същество;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски за двете производства.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение трябва да се отмени поради следните съображения:

- неправилна преценка на въпросите и отговорите, представени като доказателства под формата на въпросници;
- неправилна преценка на въпросниците относно сезонната употреба на метилбромид;
- пропускане на данни за продажбите, предоставени от ищите и явно объркване между данните за продажбите и тези за вноса, предоставени съответно от жалбоподателя и от ответника;
- липса на подходяща преценка на данните за продажбите;
- противоречия и несъответствия в правната преценка на фактите;
- липса на обща и съвместна преценка на доказателствата.

Неправилно прилагане на законното изискване за установяване на действителните щети:

- объркване между съществуването на щети и обхвата на щетите;
- объркване между проверката за съществуването на щети и проверката за наличие на причинно-следствена връзка;
- задължение да се докаже, че щетите не могат да се поправят.

Първоинстанционният съд прехвърля върху жалбоподателя несъразмерна и неоснователна тежест за доказване.

Процесуална грешка при прилагането на правните критерии за приемане на ново доказателство в хода на производството.

Нарушение на правото на защита, на правото на справедлив съдебен процес и на принципа за равенството на средствата.

Иск, предявен на 9 август 2007 г. — Италианска република/Европейски парламент

(Дело C-393/07)

(2007/C 247/23)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Италианска република (представители: I. M. Braguglia, P. Gentili, avvocato dello Stato.)

Ответник: Европейски парламент

Искания на ищеца

- да се отмени Решение на Европейския парламент от 24 май 2007 г. P6_TA-PROV(2007)0209, нотифицирано на 28 май 2007 г., относно проверката на пълномощията на г-н Beniamino Donnici.
- да се осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноските.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска се изтъкват пет правни основания.

На първо място, италианското правителство твърди, че е налице нарушение на членове 6 (предишен 4), 8 (предишен 7), 12 (предишен 11), 13 (предишен 12) от Решение 76/787/ЕОБС, ЕИО, Евратом относно Акта за избиране на членове на Европейския парламент с общи преки избори от 20 септември 1976 г. (Акт от 1976 г.), последно изменен с Решение № 2002/772/ЕО/Евратом от 25 юни 2002 г. ⁽¹⁾, и на член 6 ЕС. Според ищеца, Европейският парламент не може да проверява законосъобразността на националните избори в заседание за проверка на пълномощията на депутатите и поради това следва той само да се запознае с резултатите от редовно обявените избори. Обстоятелството, че съгласно член 6 от Акта от 1976 г. депутатите не могат да бъдат обвързвани с каквито и да било указания и не могат да поемат задължителен мандат, няма никаква връзка с изричния отказ на неизбран кандидат да встъпи в мандата на избран кандидат, прекратил функциите си.

На второ място, според италианското правителство е налице нарушение на член 2 от Устава на членовете на Европейския парламент, приет с Решение 2005/684/ЕО⁽¹⁾, Евратом от 28 септември 2005 г. Всъщност, тези разпоредби влизат в сила от законодателния период с начало 2009 г., и ишецът смята, че те засягат обаче само настоящите членове на ЕП и са без значение за преценката на отказ на избран кандидат да встъпи в мандата на избран кандидат, прекратил функциите си.

На трето място, италианското правителство твърди, че е налице нарушение на член 199 ЕО и на членове 3 и 4 от Правилника за дейността на Европейския парламент. То счита, че тези разпоредби регулират само вътрешните процедури на Европейския парламент, между които процедурата за проверка на пълномощията, и следователно от тях не произтича правомощие за проверка на законосъобразността на националните избори, както и на встъпване от избран кандидат в мандата на избран кандидат, прекратил функциите си.

На четвърто място италианското правителство твърди, че са нарушени членове 6 ЕС, 10 ЕО и 230 ЕО. Европейският парламент бил длъжен да зачете влязлото в сила решение на Consiglio di Stato, с което е установено правомерността на избора на г-н Donnici. Европейският парламент могъл да оспори това решение в качеството си на трето лице. Във всички случаи, решението на Европейския парламент противоречало на общия за всички държави-членки принцип на сила на пресъдено нещо.

На пето място италианското правителство изтъква, че са налице пороци в мотивите на спорното решение. В него не са посочени фактическите обстоятелствата, вследствие на което Европейският парламент прави извода, че г-н Occhetto не се отказва доброволно да встъпи в мандата на г-н Di Pietro.

⁽¹⁾ ОВ L 283, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 262, стр. 1.

Иск, предявен на 23 август 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия

(Дело C-395/07)

(2007/C 247/24)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: W. Wils и H. Kraemer)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

- [да се установи, че] като не е приела необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да транспонира Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно упражняването на права върху интелектуалната собственост⁽¹⁾, съответно като не е уведомила Комисията за тези разпоредби, Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по посочената директива,
- да се осъди Федерална република Германия да заплати разностите.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 29 април 2006 г.

⁽¹⁾ ОВ L 157, стр. 45 и ОВ L 195, стр. 16.

Иск, предявен на 28 август 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело C-399/07)

(2007/C 247/25)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Szymkowska и M. Telles Romão,

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приела необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобрази с Директива 2005/6/ЕО на Комисията от 26 януари 2005 г. за изменение на Директива 71/250/ЕИО по отношение на отчитането и тълкуването на резултатите от анализа, изискван по Директива 2002/32/ЕО⁽¹⁾, и във всички случаи като не е уведомила Комисията за тези разпоредби, Португалската република не е изпълнила задълженията си по тази директива,
- да се осъди Португалската република да заплати разностите.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 16 февруари 2006 г.

(¹) ОВ L 24, стр. 33.

Иск, предявен на 7 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Ирландия

(Дело C-412/07)

(2007/C 247/26)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: R. Vidal Puig, M. Petite)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2004/36/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно безопасността на въздухоплавателни средства на трети страни, които използват летища на Общността, или във всеки случай като не е уведомила Комисията за тях, Ирландия не е изпълнила задълженията, произтичащи от Директивата;

— да осъди Ирландия да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Срокът, предвиден за транспониране на Директивата, е изтекъл на 30 април 2006 г.

(¹) ОВ L 143, стр. 76.

Иск, предявен на 11 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-417/07)

(2007/C 247/27)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представител: R. Vidal Puig)

Ответник: Великото херцогство Люксембург

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2004/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно безопасността на въздухоплавателни средства на трети страни, които използват летища на Общността (¹), или във всеки случай като не е уведомила Комисията за тези разпоредби, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията, произтичащи от тази директива.

— да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Срокът, предвиден за транспониране на Директива 2004/36/ЕО е изтекъл на 30 април 2006 г.

(¹) ОВ L 143, стр. 76.

Определение на председателя на втори състав на Съда от 11 юли 2007 г. (преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — Belgacom Mobile SA/Institut belge des services postaux et des télécommunications

(Дело C-190/06) (¹)

(2007/C 247/28)

Език на производството: френски

Председателят на Втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 154, 1.7.2006 г.

Определение на председателя на Съда от 26 април 2007 г.
— Комисия на Европейските общности/Ирландия

(Дело C-330/06) ⁽¹⁾

(2007/С 247/29)

Език на производството: английски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 224, 16.9.2006 г.

Определение на председателя на Съда от 15 май 2007 г. —
Комисия на Европейските общности/Великото херцогство
Люксембург

(Дело C-51/07) ⁽¹⁾

(2007/С 247/30)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 69, 24.3.2007 г.

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — MTU Friedrichshafen/Комисия на Европейските общности

(Дело T-196/02) ⁽¹⁾

(„Държавни помощи — Помощ за реструктуриране — Решение, с което се разпорежда възстановяване на несъществима помощ — Член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 — Солидарна отговорност“)

(2007/С 247/31)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: MTU Friedrichshafen GmbH (Friedrichshafen, Германия)
(представители: F. Montag и T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: V. Kreuzschitz, V. Di Buccu и T. Scharf)

Предмет

Иск за отмяна на член 3, параграф 2 от Решение 2002/898/ЕО на Комисията от 9 април 2002 г. относно държавната помощ, отпусната от Германия в полза на SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH (ОВ L 314, стр. 75)

Диспозитив

- 1) Отменя член 3, параграф 2 от Решение 2002/898/ЕО на Комисията от 9 април 2002 г. относно държавната помощ, отпусната от Германия в полза на SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH, доколкото с него MTU Friedrichshafen GmbH се задължава като солидарно отговорно да възстанови сумата в размер на 2,71 милиона EUR;
- 2) Комисията се осъжда да заплати направените от MTU Friedrichshafen разноски, както и собствените си разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 219, 14.9.2002 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Olympiaki Aeroporia Ypiresies/Комисия

(Дело T-68/03) ⁽¹⁾

(„Държавни помощи — Помощ за реструктуриране, предоставена от Република Гърция на авиокомпанията Olympic Airways — Решение, с което помощта се обявява за несъществима с общия пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Злоупотреба с помощ — Нови помощи — Тежест за доказване — Право на изслушване — Критерий за частния кредитор — Фактическа грешка — Явна грешка в преценката — Излагане на мотиви — Член 87, параграф 1 и параграф 3, буква в) ЕО“)

(2007/С 247/32)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE, по-рано Olympiaki Aeroporia AE (Атина, Гърция) (представители: първоначално D. Waelbroeck, E. Bourtzalas, адвокати, J. Ellison, M. Hall, solicitors, A. Kalogeropoulos, C. Tagaras, адвокати, впоследствие P. Anestis, адвокат и T. Soames, solicitor)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: D. Triantafyllou и J.L. Buendía Sierra, подпомагани от A. Oikonomou, адвокат)

Предмет

Молба за отмяна на Решение 2003/372/ЕО на Комисията от 11 декември 2002 г. относно помощта, предоставена от Гърция на Olympic Airways (ОВ 2003 г., L 132, стр. 1).

Диспозитив

- 1) Отменя членове 2 и 3 от Решение 2003/372 на Комисията от 11 декември 2002 година относно помощта, предоставена от Гърция на Olympic Airways, в частта ил относно допускането на продължаващото неплащане, от една страна, на летищните такси, които Olympic Airways дължи на международното летище в Атина и, от друга страна, на дължителия от Olympic Aviation данък върху добавената стойност за гориво и резервни части.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.

3) Оλυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες ΑΕ понася 75 % от направените от нея съдебни разноски и от съдебните разноски на Комисията. Комисията понася 25 % от направените от нея съдебни разноски и от съдебните разноски на Оλυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες.

(¹) ОВ С 112, 10.5.2003 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Nikolaou/Комисия

(Дело T-259/03) (¹)

(Извъндоговорна отговорност — Разследване на Европейската служба за борба с измамите (OLAF), свързано с член на Сметната палата — Оповестяване на информация — Защита на лични данни — Достъп до преписката по разследването и до доклада на OLAF — Достатъчно съществено нарушение на правни норми, представящи права на лицата — Причинно-следствена връзка — Вреда)

(2007/С 247/33)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Kalliopi Nikolaou (Атина, Гърция) (представители: V. Christianos и V. Vlassi, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: M. Condou-Durande и C. Ladenburger)

Предмет

Искане за обезщетение на основание член 288, алинея втора ЕО за вреди, причинени на ищеца вследствие на публикуването на информация по отношение на разследване, свързано с него, водено от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), както и на отказа на OLAF да му предостави достъп до преписката по разследването и препис от своя краен доклад.

Диспозитив

- 1) Осъжда Комисията да изплати на г-жа Kalliopi Nikolaou обезщетение в размер на 3 000 EUR.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Постановява г-жа Nikolaou да понесе три четвърти от своите собствени разноски и три четвърти от разноските, направени от Комисията, която съответно да понесе една

четвърт от своите собствени разноски и една четвърт от разноските, направени от г-жа Nikolaou.

(¹) ОВ С 264, 1.11.2003 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano/СХВП — Biraghi (GRANA BIRAGHI)

(Дело T-291/03) (¹)

(„Марка на Общността — Процедура за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността GRANA BIRAGHI — Защита на наименованието за произход „grana padano“ — Липса на родов характер — Член 142 от Регламент (ЕО) № 40/94 — Регламент (ЕИО) № 2081/92“)

(2007/С 247/34)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano (Desenzano del Garda, Италия) (представители: P. Perani, P. Colombo и A. Schmitt, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представители: M. Buffolo и O. Montalto, agents)

Страна, встъпила в производството в подкрепа на ответника: Италианска република (представител: G. Aiello, avvocato dello Stato)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: Biraghi SpA (Cavallermaggiore, Италия) (представители: F. Antenucci, F. Giuggia, P. Mayer и J.-L. Schiltz, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 16 юни 2003 г. (дело R 153/2002-1) в процедура за обявяване на недействителност между Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano и Biraghi SpA.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП) от 16 юни 2003 г. (дело R 153/2002-1).
- 2) Освен собствените си съдебни разноски СХВП понася и тези, направени от Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano.

3) Италианската република и Viraghi SpA понасят направените от всеки от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 289, 29.11.2003 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Koninklijke Friesland Foods/Комисия

(Дело T-348/03) (¹)

(„Държавни помощи — Данъчен режим на помощи, въведен от Нидерландия — Международни операции по финансиране на групи предприятия — Решение за обявяване режима на помощи за несъвместим с общия пазар — Преходна разпоредба — Защита на оправданите правни очаквания — Принцип на равно третиране — Допустимост — Процесуална легитимация“)

(2007/С 247/35)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Koninklijke Friesland Foods NV, по-рано известно като Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (Merpel, Нидерландия) (представители: E. Pijnacker Hordijk и W. Geursen, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: H. van Vliet, V. Di Bucci и S. Noë)

Предмет

Иск за отмяна на член 2 от Решение 2003/515/ЕО на Комисията от 17 февруари 2003 г. относно режима на помощи, приведен в изпълнение от Нидерландия за международните операции по финансиране (ОВ L 180, стр. 52), доколкото той изключва от преходния режим икономическите субекти, които на 11 юли 2001 г. вече са били внесли пред нидерландската данъчна администрация молба за прилагане на въпросния режим на помощи, по която на тази дата все още не е било взето решение.

Диспозитив

1) Член 2 от Решение 2003/515/ЕО на Комисията от 17 февруари 2003 г. относно режима на помощи, приведен в изпълнение от Нидерландия за международните операции по финансиране се отменя доколкото той изключва от преходния режим, който предвижда, икономическите субекти, които на 11 юли 2001 г. са били внесли пред нидерландската данъчна администрация молба за прилагане

на въпросния режим на помощи, по която на тази дата все още не е било взето решение.

2) Комисията се осъжда да заплати всички съдебни разноски.

(¹) ОВ С 21, 24.1.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — González y Díez SA/Комисия

(Дело T-25/04) (¹)

(„Държавни помощи — Помощи, предназначени за покриване на извънредни разходи за реструктуриране — Оттегляне на преходно решение — Изтичане на Договора за ЕОБС — Правомощия на Комисията — Приетственост на общностния правен ред — Липса на съществено процесуално нарушение — Защита на законните очаквания — Явна грешка в преценката“)

(2007/С 247/36)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: González y Díez, SA (Villabona-Llanera, Испания) (представители: J. Díez-Hochleitner и A. Martínez Sánchez, адвокати)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: първоначално J. Buendía Sierra, впоследствие C. Urraca Caviedes, подпомаган от J. Buendía Sierra, адвокат)

Предмет

Искане за отмяна на членове 1, 3 и 4 от Решение 2004/340/ЕО на Комисията от 5 ноември 2003 г. относно помощите за покриване на извънредни разходи в полза на предприятието González y Díez S.A. (помощи за 2001 г. и неправомерно използване на помощите за 1998 г. и 2000 г.) и за изменение на Решение 2002/827/ЕОБС (ОВ 2004 г., L 119, стр. 26).

Диспозитив

1) Член 3, буква б), доколкото се отнася за сумата от 54 057,63 EUR (8 994 433 ESP), и член 4, параграф 1, буква б) от Решение 2004/340/ЕО на Комисията от 5 ноември 2003 г. относно помощите за покриване на извънредни разходи в полза на предприятието González y Díez, SA (помощи за 2001 г. и неправомерно използване на помощите за 1998 г. и 2000 г.) и за изменение на Решение 2002/827/ЕОБС се отменят.

- 2) Искът се отхвърля в останалата си част.
- 3) González y Díez, SA заплаща четири пети от своите разноски и четири пети от разноските, направени от Комисията, а последната заплаща една пета от своите разноски и една пета от разноските, направени от González y Díez.

(¹) ОВ С 71, 20.3.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — API/Комисия

(Дело T-36/04) (¹)

(Достъп до документи — Писмени становища, представени от Комисията в производства пред Съда и Първоинстанционния съд — Решение за отказ на достъп)

(2007/С 247/37)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Association de la presse internationale ASBL (API) [Асоциация на международната преса] (Брюксел, Белгия) (представители: S. Völcker, F. Louis и J. Heithecker, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: C. Docksey и P. Aalto)

Предмет

Искане за отмяна на Решение на Комисията от 20 ноември 2003 г., с което се отхвърля заявлението на ищеца за достъп до писмените становища, представени от Комисията в производства пред Съда и Първоинстанционния съд.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Комисията от 20 ноември 2003 г. в частта му относно отказа на достъп до писмените становища на Комисията, представени пред Съда по дело Комисия/Обединеното кралство, С 466/98; дело Комисия/Дания, С 467/98; дело Комисия/Швеция, С 468/98; дело Комисия/Финландия, С 469/98; дело Комисия/Белгия, С 471/98; дело Комисия/Люксембург, С 472/98; дело Комисия/Австрия, С 475/98 и дело Комисия/Германия, С 476/98, и пред Първоинстанционния съд по дело Airtours/Комисия, Т 342/99.

- 2) Отхвърля иска в останалата му част.

- 3) Всяка от страните понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 71, 20.3.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Финландия/Комисия

(Дело T-230/04) (¹)

(„ФЕОГА — секция „Гарантиране“ — Система за контрол на площите за площи в някои региони — Разходи, изключени от финансиране на Общността“)

(2007/С 247/38)

Език на производството: финландски

Страни

Ищец: Република Финландия (представители: първоначално A. Guimaraes-Purokoski и T. Rynnä, впоследствие A. Guimaraes-Purokoski и E. Bygglin)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: M. Huttunen и L. Visaggio)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2004/136/ЕО на Комисията от 4 февруари 2004 г., относно изключването от финансиране на Общността на някои разходи, направени от държавите-членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“ (ОВ L 40, стр. 31), тъй като то изключва някои разходи, направени от Република Финландия в рамките на помощите за площи в някои региони поради непригодност на приложимата система за контрол.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Република Финландия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 146, 29.5.2004 г. (преди това дело С-162/04).

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Италия и Brandt Italia/Комисия(Съединени дела T-239/04 и T-323/04) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Законодателство, което предвижда спешни мерки за насърчаване на заетостта по отношение на предприятията в затруднение — Решение, обявяващо системата за помощи за несъвместима с общия пазар и разпореждащо възстановяване на отпуснатата помощ)

(2007/С 247/39)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец по дело T-239/04: Италианска република (представител: D. Del Gaizo)

Ищец по дело T-323/04: Brandt Italia SpA (Verolanuova, Италия) (представители: M. van Empel, C. Visco и S. Lamarca, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: V. Di Bucci, C. Giolito и E. Righini)

Предмет

Иск за отмяна на Решение 2004/800/ЕО на Комисията от 30 март 2004 г. относно системата за държавни помощи, въведена от Италия, за спешни мерки в областта на трудовата заетост (ОВ L 352, стр. 10)

Диспозитив

- 1) Отхвърля исквете.
- 2) Италианската република понася собствените си разноски, както и разноските на Комисията по дело T 239/04.
- 3) Brandt Italia SpA понася собствените си разноски, както и разноските на Комисията по дело T 323/04.

⁽¹⁾ ОВ С 217, 28.8.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Combescot/Комисия(Дело T-249/04) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Психически торпоз — Задължение за съдействие — Доклад за кариерно развитие за 2001/2002 година — Иск за отмяна — Липса на правен интерес — Иск за обезщетение)

(2007/С 247/40)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Philippe Combescot (Porayan, Колумбия) (представители: A. Maritati и V. Messa, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: V. Joris и M. Velardo, подпомагани от S. Corongiu, avocat)

Предмет

От една страна да се признае за незаконосъобразно поведението на йерархически висшестоящите на ищеца, да се признае на последния право да получи съдействие и да се отмени неговия доклад за кариерно развитие за периода от 1 юли 2001 г. до 31 декември 2002 г., а от друга страна да му се присъди изплащането на обезщетение за претърпени вреди.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда всяка от страните да понесе собствените си разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 217, 28.8.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Combescot/Комисия(Дело T-250/04) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Заемане на длъжността ръководител на представителството в Колумбия — Отхвърляне на кандидатура — Иск за отмяна — Липса на правен интерес — Иск за обезщетение)

(2007/С 247/41)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Philippe Combescot (Порауан, Колумбия) (представители: A. Maritati и V. Messa, адвокати)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: V. Joris и M. Velardo, agents, подпомагани от S. Corongiu, адвокат)

Предмет

От една страна, обявяване за незаконосъобразно на решението, с което ищецът се изключва от конкурса за заемане на длъжността ръководител на представителството в Колумбия, отмяна на споменатата конкурсна процедура и отмяна на решението за възлагане на съответната длъжност и, от друга страна, плащане на обезщетение за поправяне на вредите, които ищецът твърди, че е претърпял.

Диспозитив

- 1) Осъжда Комисията да плати на ищеца г-н Philippe Combescot обезщетение в размер от 3 000 EUR.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Комисията понася, освен своите собствени съдебни разноски, половината от направените такива от ищеца.
- 4) Ищецът понася половината от своите собствени съдебни разноски

⁽¹⁾ ОВ С 217, 28.8.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Neumann/СХВП (Форма на глава на микрофон)(Дело T-358/04) ⁽¹⁾

(„Марка на Общността — Заявка за триизмерна марка на Общността, която представлява глава на микрофон — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителни белези — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94“)

(2007/С 247/42)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Georg Neumann GmbH (Berlin, Германия) (представител: г-н R. Böhm, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: G. Schneider, agent)

Предмет

Жалба срещу Решение на втори апелативен състав на СХВП от 17 юни 2004 г. (дело R 919/2002 2), с което се отхвърля заявката за регистрация като марка на Общността на триизмерен знак, представляващ глава на микрофон.

Диспозитив

- 1) Жалбата се отхвърля.
- 2) Georg Neumann GmbH се осъжда да заплати разноските.

⁽¹⁾ ОВ С 284, 20.11.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Koire/CXВП — Aceites del Sur (La Española)

(Дело T-363/04) ⁽¹⁾

(„Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността „La Española“ — Възражение на притежателя на националните фигуративни марки и марки на Общността „Carbonell“ — Отхвърляне на възражението — Доминиращи елементи — Прилика — Вероятност от объркване — Правомощие за изменение“)

(2007/С 247/43)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Koire Corporación, SL (Сан Себастьян, Испания) (представител: M. Fernández de Béthencourt, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: J. García Murillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: Aceites del Sur, SA (Севиля, Испания) (представители: C.L. Fernández-Palacios и R. Jiménez Díaz, avocats)

Предмет

Жалба подадена срещу Решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 11 май 2004 г. (дело R 1109/2000-4) относно процедура по възражение между Koire Corporación, SL и Aceites del Sur, SA.

Диспозитив

- 1) Изменя Решение на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП) от 11 май 2004 г. (дело R 1109/2000-4) в смисъл, че жалбата, подадена от жалбоподателя пред апелативния състав, е основателна и следователно възражението трябва да бъде уважено.
- 2) Осъжда СХВП и встъпилата страна да заплатят съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 284, 20.11.2004 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Комисия/Trends

(Дело T-448/04) ⁽¹⁾

(„Арбитражна клауза — Четвърта рамкова програма за изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности — Договори за проекти относно телематични приложения от общ интерес — Липса на документи с доказателствена стойност и несъответствие на част от декларираните разходи с договорните клаузи — Възстановяване на внесените суми“)

(2007/С 247/44)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. Patakia, подпомаган от M. Bra, K. Karoutzidou и S. Chatzigiannis, впоследствие K. Karoutzidou и S. Chatzigiannis, avocats)

Ответник: Transport Environment Development Systems (Trends) (Атина, Гърция) (представители: V. Christianos и V. Vlassi, avocats)

Предмет

Искане на Комисията, по силата на арбитражна клауза съгласно член 238 ЕО, за осъждане на Trends да възстанови на Комисията сумата от 48 046 EUR, заедно с договорната лихва или, при условията на евентуалност, заедно с лихвата за забава.

Диспозитив

- 1) Инцидентното искане се отхвърля.
- 2) Transport Environment Development Systems (Trends) се осъжда да заплати на Комисията сумата от 48 046 EUR, заедно с лихвата за забава при годишен лихвен процент от 5,50 %, считано от 1 януари 1999 г. до окончателното изплащане на дълга.
- 3) Trends понася съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 184, 2.8.2003 г. (предишно дело C-248/03).

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Комисия/Trends

(Дело T-449/04) ⁽¹⁾

(„Арбитражна клауза — Втора рамкова програма за изследвания и технологично развитие — Договори за проекти в областта на информатиката на автомобилния транспорт и телекомуникациите — Липса на документи с доказателствена стойност за една част от деклариранияте разходи — Прекратяване на договори — Договори с изтекъл срок“)

(2007/C 247/45)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. Patakia, подпомаган от K. Karoutzidou и S. Chatziannidis, avocats)

Ответник: Transport Environment Development Systems (Trends) (Атина, Гърция) (представители: V. Christianos и V. Vlasi, avocats)

Предмет

Искане на Комисията, по силата на арбитражна клауза съгласно член 238 ЕО, за осъждане на Trends да възстанови на Комисията сумата в размер на 195 435 евро, заедно с договорната лихва или, при условията на евентуалност, заедно с лихвата за забава.

Диспозитив

- 1) Искът се отхвърля.
- 2) Искането в хода на производството се отхвърля.
- 3) Комисията поема съдебните разходи, с изключение на тези относно искането в хода на производството.
- 4) Transport Environment Development Systems (Trends) поема съдебните разходи относно искането в хода на производството.

⁽¹⁾ ОВ С 184, 2.8.2003 г. (предишно дело C-249/03).

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Prym и Prym Consumer/Комисия

(Дело T-30/05) ⁽¹⁾

(„Конкуренция — Картели — Европейски галантерийен пазар (куки за плетене) — Подялба на пазарите на стоките — Географска подялба на пазарите — Глоба — Насоки относно методиката за определяне на размера на глобите — Задължение за лотвиране — Тежест и продължителност на нарушението — Известие за сътрудничество“)

(2007/C 247/46)

Език на производството: немски

Страни

Ищци: William Prym GmbH & Co. KG (Stolberg, Германия) и Prym Consumer GmbH & Co. KG (Stolberg) (представител: H. Meyer-Lindemann, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: F. Castillo de la Torre et K. Mojzesowicz, agents)

Предмет

Като главно искане, отмяна на Решение C(2004)4221 окончателен на Комисията от 26 октомври 2004 година относно процедурата по прилагане на член 81[ЕО] (Дело COMP/F-1/38 — 338 — PO/Nadeln), в частта му, която се отнася до ищците, и, при условията на евентуалност, искане за отмяна или за намаляване на глобата, наложена на ищците.

Диспозитив

- 1) Размерът на глобата, наложена на William Prym GmbH & Co. KG и на Prym Consumer GmbH & Co. KG по силата на член 2 от Решение C(2004)4221 окончателен на Комисията от 26 октомври 2004 година относно процедурата по прилагане на член 81[ЕО] (Дело COMP/F-1/38 — 338 — PO/Nadeln), е определен на 27 милиона евро.

- 2) Искът се отхвърля в останалата му част.

3) *William Prym* и *Prym Consumer* се осъждат да заплатят 90 % от собствените си разноски и 90 % от разноските, направени от *Колисията*, като последната се осъжда да заплати 10 % от собствените си разноски и 10 % от разноските, направени от *William Prym* и *Prym Consumer*.

(¹) ОВ С 106, 30.4.2005 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — *Coats Holdings* и *Coats/Комисия*

(Дело T-36/05) (¹)

(„Конкуренция — Съглашения — Европейски пазар на галантерийни стоки (игли) — Подялба на пазара на стоки — Подялба на географския пазар — Преценка на доказателствата — Участие в събранията — Тристранно споразумение — Глоба — Тежест и продължителност на нарушението — Стекиващи обстоятелства“)

(2007/С 247/47)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: *Coats Holdings Ltd* (Uxbridge, Middlesex, Обединено Кралство) и *J & P Coats Ltd* (Uxbridge) (представители: *W. Sibree* и *C. Jeffs*, solicitors)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: *F. Castillo de la Torre* и *K. Mojzesowicz*, agents)

Предмет

Главно искане за отмяна на Решение С (2004) 4221 окончателен на Комисията от 26 октомври 2004 година, постановено в производство по прилагане на член 81 [ЕО] (Преписка COMP/F-1/38.338 — *PO/Needles*) и евентуално искане за отмяна или намаляване на наложената на ищците глоба.

Диспозитив

- 1) Отменя Решение С (2004) 4221 окончателен на *Колисията* от 26 октомври 2004 г., постановено в производство по прилагане на член 81 [ЕО], (Преписка COMP/F-1/38.338 — *PO/Needles*) в частта, в която тя приема, че ищците са нарушили член 81, параграф 1 ЕО за периода след 13 март 1997 г.
- 2) Определя размера на глобата, наложена на ищците в член 2 от решението, на 20 милиона евро.

3) Отхвърля иска в останалата му част.

4) Ищците понасят две трети от собствените си съдебни разноски и две трети от направените такива от *Колисията*, а *Колисията* понася една трета от собствените си съдебни разноски и една трета от направените такива от ищците.

(¹) ОВ С 93, 16.4.2005 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — *UFEX* и др./Комисия

(Дело T-60/05) (¹)

(Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Пазар на бързите международни куриерски услуги — Решение за отхвърляне на жалбата — Отпяна на решението за отхвърляне на жалбата от общностна юрисдикция — Преразглеждане и ново отхвърляне на жалбата — Публично предприятие)

(2007/С 247/48)

Език на производството: френски

Страни

Ищци: *Union française de l'express (UFEX)* (Roissy-en-France, Франция); *DHL Express* (Франция) SAS, по-рано известно като *DHL International SA* (Roissy-en-France); *Federal express international* (Франция) SNC (Gennevilliers, Франция) и *CRIE SA* (Asnières, Франция) (представители: *É. Morgan de Rivery* и *J. Derenne*, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: първоначално *A. Vouquet* и *O. Beupet*, впоследствие *A. Vouquet* и *V. Di Bucci*)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: *Chronopost SA* (Issy-les-Moulineaux, Франция) (представител: *D. Berlin*, avocat) и *La Poste* (Париж, Франция) (представител: *H. Lehman*, avocat)

Предмет

Искане за отмяна на Решение SG Секретариат (2004) D/205294 на Комисията от 19 ноември 2004 г., с което се отхвърля жалбата на ищците срещу френската поща и френското правителство във връзка с френския пазар на бързи международни куриерски услуги.

Диспозитив

- 1) CRIE SA се заличава от списъка на ищците.
- 2) Искът се отхвърля.
- 3) Union française de l'express (UFEX), DHL Express (France) SAS и Federal express international (France) SNC заплащат освен собствените си съдебни разходи и три четвърти от съдебните разходи на Chronopost SA и на La Poste. Chronopost и La Poste заплащат една четвърт от собствените си съдебни разходи. CRIE заплаща освен собствените си съдебни разходи, една четвърт от съдебните разходи на Комисията. Комисията заплаща три четвърти от собствените си съдебни разходи.

(¹) ОВ С 93, 16.4.2005 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Гърция/Комисия

(Дело T-243/05) (¹)

(„ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи, изключени от финансиране на Общността — Полски култури — Маслиново масло — Финансов одит — Срок от 24 месеца“)

(2007/С 247/49)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Република Гърция (представители: G. Kanellopoulos и E. Svolopoulou)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: H. Tserera-Lacombe и L. Visaggio, подпомагани от N. Korogiannakis, avocat)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2005/354/ЕО на Комисията от 29 април 2005 г., година относно изключването от финансиране на Общността на някои разходи, направени от държавите-членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“ (ОВ L 112, стр. 14), тъй като то изключва някои разходи, направени от Република Гърция в секторите на полските култури и на маслиновото масло, както и в областта на финансовия одит.

Диспозитив

- 1) Решение 2005/354/ЕО на Комисията от 29 април 2005 година относно изключването от финансиране на Общността на някои разходи, направени от държавите-

членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, се отменя в частта, в която налага на Република Гърция точна корекция в размер на 200 146,68 EUR за финансови години 1996-1998 г. (подпомагане на консумацията на маслиново масло).

- 2) Искът се отхвърля в останалата част.
- 3) Република Гърция понася, освен собствените си разходи, 70 % от направените от Комисията съдебни разходи, а последната понася 30 % от собствените си разходи.

(¹) ОВ С 205 от 20.8.2005 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Cain Cellars/СХВП

(Дело T-304/05) (¹)

(„Марка на Общността — Заявление за фигуративна марка на Общността, състояща се от представяне на петогълник — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Опростен характер на знака“)

(2007/С 247/50)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Cain Cellars (St. Helena, Калифорния, Съединени американски щати) (представители: J. Albrecht et W.-W. Wodrich, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представители: J. Weberndörfer et G. Schneider)

Предмет

Иск, подаден срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 23 май 2005 г. (дело R 975/2004-1) относно регистрацията на представяне на петогълник като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Искът се отхвърля.
- 2) Cain Cellars, Inc. се осъжда да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 257, 15.10.2005 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Philips Morris Products/СХВП (Форма на цигарен пакет)

(Дело T-140/06) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за триизмерна марка на Общността — Форма на цигарен пакет — Отказ за регистрация — Абсолютна пречка за регистрация — Липса на отличителни белези — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94)

(2007/С 247/51)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Philip Morris Products, SA (Neuchâtel, Швейцария) (представители: T. van Innis и C. Moreau, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: A. Rassat)

Предмет

Жалба срещу Решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 24 февруари 2006 г. (дело R 0075/2005-4) относно регистрацията на формата на цигарен пакет като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Philip Morris Products SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 165, 15.7.2006 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Glaverbel/СХВП

(Дело T-141/06) ⁽¹⁾

(„Марка на Общността — Заявление за фигуративна марка на Общността представляваща структурата на една стъклена повърхност — Абсолютно основание за отказ — Липса на доказателства за отличителни белези придобити чрез използване“)

(2007/С 247/52)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Glaverbel SA (Брюксел, Белгия) [представители: S. Möbus и T. Koerl, avocats]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) [представител: Ó. Mondéjar]

Предмет

Иск срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 1 март 2006 г. (преписка R 0986/2004-4) относно заявка за регистрация на фигурална марка представляваща структурата на една стъклена повърхност като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Glaverbel SA да заплати съдебните разноски

⁽¹⁾ ОВ С 178, 20.7.2006 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — ColArt/Americas/CXВП (BASICS)(Дело T-164/06) ⁽¹⁾

(„Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността BASICS — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителни белези — Описателна марка — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Отличителни белези, придобити в резултат на използването — Член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94“)

(2007/С 247/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ColArt/Americas, Inc. (Piscataway, Ню Джърси, Съединени щати) (представители: E. Soler Borda и R. Zeineh, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: A. Folliard-Monguiral, agent)

Предмет

Искане за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 7 април 2006 г. (дело R 788/2005-4), с което се отказва регистрацията на словната марка BASICS като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Жалбата се отхвърля.
- 2) ColArt/Americas, Inc. се осъжда да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 190, 12.8.2006 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Комисия/Internet Commerce Network и Dane-Elek Memory(Дело T-184/06) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Договор, сключен в рамките на специфична програма в областта на технологиите на информационното общество (проект Crossmarc) — Неизпълнение на договора — Връщане на вноса от Общността аванс — Гаранция на договорните задължения при първо поискване — Неприсъствено производство)

(2007/С 247/54)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: първоначално L. Ström van Lier, впоследствие L. Escobar Guerrero, agents, подпомагани от P. Elvinger, адвокат)

Ответници: Internet Commerce Network (Bagnolet, Франция) и Dane-Elek Memory (Bagnolet)

Предмет

Иск, основан на арбитражна клауза, с който се цели осъждане на ответниците да върнат сумата на вноса от Общността аванс, както и лихвите за забава вследствие на неизпълнение на договор № 2000-25366, сключен в рамките на специфична програма за изследвания, технологично развитие и демонстрации в областта на технологиите на информационното общество (IST) (1998-2002 г.) и свързан с проекта Crossmarc (Cross-lingual Multi Agent Retail Comparison).

Диспозитив

- 1) Осъжда Dane-Elek Memory да заплати на Комисията на Европейските общности сумата от 55 878 EUR, дължима по главницата, заедно с лихвите:

— с процент 4,75 % годишно от 16 март 2004 г. до 31 декември 2005 г.;

— с процент 5 % годишно от 1 януари до 31 декември 2006 г.;

— с процент 5,25 % годишно от 1 януари 2007 г. до пълното изплащане на дълга.

2) Не следва да има произнасяне по направеното искане срещу Internet Commerce Network.

3) Dane-Elec Memory понася освен своите собствени съдебни разноски и направените такива от Комисията.

4) Internet Commerce Network понася своите собствени съдебни разноски.

(¹) ОВ С 212, 2.9.2006 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. — Комисия/Eleni Chatziioannidou

(Дело T-20/07 P) (¹)

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Отмяна в първоинстанционното производство на решения на Комисията за изчисляване на пенсионни анюитети — Прехвърляне на национални пенсионни права)

(2007/C 247/55)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: D. Martin и K. Herrmann)

Друга страна в производството: Eleni Chatziioannidou (Auderghem, Белгия) (представител: S. Pappas, avocat)

Предмет

Жалба срещу Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (първи състав) от 14 ноември 2006 г. по дело Chatziioannidou/Комисия (F-100/05, все още непубликувано в Resueil), с която се иска отмяна на посоченото решение.

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Комисията да заплати разноските.

(¹) ОВ С 69, 24.3.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 29 август 2007 г. — SELEX Sistemi Integrati/Комисия

(Дело T-186/05) (¹)

(Иск за обезщетение — Извъндоговорна отговорност — Конкуренция — Решение на Комисията, с което се отхвърля жалба на основание член 82 ЕО — Иск, който частично е очевидно недопустим и частично е очевидно лишен от правно основание — Наличие на вреда)

(2007/C 247/56)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: SELEX Sistemi Integrati SpA, по-рано известно като Alenia Marconi Systems SpA (Рим, Италия) (представител: F. Sciaudone, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: A. Bouquet, L. Visaggio и F. Amato)

Предмет

Искане за поправяне на вредите, за които ищецът твърди, че е претърпял вследствие на Решението на Комисията от 12 февруари 2004 г., с което се отхвърля жалбата на ищеца относно твърдяно нарушение на Eurocontrol на разпоредбите на Договора за ЕО в областта на конкуренцията.

Диспозитив

1) Отхвърля иска отчасти като недопустим и отчасти като очевидно лишен от правно основание.

2) Осъжда SELEX Sistemi Integrati SpA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 217, 3.9.2005 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 28 август 2007 г. — Galileo Lebensmittel/Комисия(Дело T-46/06) ⁽¹⁾

(„Иск за отмяна — Въвеждане на .eu домейн от най-високо ниво — Регистриране на име на домейн „galileo.eu“ — Запазено за използване от институциите и органите на Общността — Процесуална легитимация — Недопустимост“)

(2007/C 247/57)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (Trierweiler, Германия) (представител: K. Bott, адвокат)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: E. Montaguti и T. Jürgensen, впоследствие G. Braun и E. Montaguti)

Предмет

Искане за отмяна на решението на Комисията да запази, съгласно член 9 от Регламент (ЕО) № 874/2004 на Комисията от 28 април 2004 година относно определяне на правила на обществената политика за въвеждането и функциите на .eu домейн от най-високо ниво и принципите, които ръководят регистрирането (ОВ L 162, стр. 40), името на домейн „Galileo.eu“ като име на домейн, запазено за използване от институциите и органите на Общността.

Диспозитив

- 1) Искът се отхвърля като недопустим.
- 2) Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG се осъжда да заплати своите разходи, както и тези на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ C 86, 8.4.2006 г.

Иск, предявен на 5 август 2007 г. — Lumenis/СХВП (FACES)

(Дело T-301/07)

(2007/C 247/58)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Lumenis Ltd (Yokneam, Израел) (представители: S. Malynicz, Barrister, B. Gerber, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на ищеца

- Да се отмени решението на втори апелативен състав от 1 юни 2007 г. № R 1532/2006-2;
- да се осъди СХВП да заплати разходите.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Международната словна марка „FACES“ за стоки от клас 10 — Международна регистрация № W0874799

Решение на проверителя: Пълн отказ за регистрация

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: В подкрепа на иска си ищецът изтъква следните доводи:

На първо място, ищецът твърди, че апелативният състав не е анализирал отличителния характер по отношение на всички стоки, за които е направена заявката;

На второ място, според ищеца заключението на апелативния състав, че при рекламата и маркетинга в търговията обикновено се използват портретни фотографии не било обосновано и, във всеки случай, ако изобщо имало значение, било релевантно само по отношение на член 7, параграф 1, буква б) или в);

Трето, ищецът твърди, че апелативният състав не е анализирал годността на термина „FACES“ като означение с описателен характер за засегнатите стоки;

Четвърто, ищецът поддържа, че апелативният състав е допуснал грешка при прилагане на правото като е наложил изискване марката да е впечатляваща, оригинална и творческа, за да избегне възраженията по член 7, параграф 1, буква б) от РМО.

Жалба, предявена на 17 август 2007 г. — gardeur/СХВП — Blue Rose (g)

(Дело Т-310/07)

(2007/С 247/59)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: gardeur AG (Mönchengladbach, Германия)
(представители: A. Beschorner, B. Glaser, C. Thomas, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Blue Rose Inc. (Nashville Tennessee, Съединени щати)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение № R 878/2006 2 на Втори апелативен състав от 15 юни 2007 г. относно марка на Общността № 1153741 „g“, доколкото отхвърля жалбата за стоките от клас 25;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноските, възникнали в хода на производството пред Първоинстанционния съд и да се осъди встъпилата страна да заплати разноските за административното производство пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: фигуративна марка, която се

състои от кръг, съдържащ буквата „g“ за стоките и услугите от класове 9, 25 и 41

Притежател на марката на Общността: Blue Rose Inc.

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Gardeur ag

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: фигуративна марка на Общността, която изобразява черен квадрат, съдържащ буквата „g“ за стоките и услугите от класове 3, 18 и 25 — заявка № 1153741

Решение на отдела по заличаването: отхвърля искането за обявяване на недействителност

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 4 и член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94.

Иск, предявен на 28 август 2007 г. — National Association of Licensed Opencast Operators/Комисия

(Дело Т-318/07)

(2007/С 247/60)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: The National Association of Licensed Opencast Operators (Chester-le-Street, Обединеното кралство) (представители: H. Bracegirdle, Solicitor, M. Hoskins и C. West, Barristers)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

— да се отмени Решението на Комисията от 18 юни 2007 г.,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Ищецът иска отмяна на Решението на Комисията от 18 юни 2007 г., прието по преписка COMP/35.821, с което Комисията отхвърля жалбата на ищеца, подадена през 1990 г., в която се посочва, че членовете на асоциацията били пострадали от ценова дискриминация, тъй като цената, платена от Central Electricity Generating Board („CEGB“) между 1984 г. и 1990 г. за произведените от членовете на асоциацията въглища, била по-ниска от цената, платена от CEGB за произведените от British Coal Corporation („BCC“) въглища, като не било налице никакво обективно основание за тази разлика в третирането.

В оспорваното решение Комисията установява, че е налице разлика в цената, платена от CEGB на членовете на асоциацията, и тази, платена на BCC, но поддържа, че BCC и членовете на асоциацията не доставят въглища при сходни условия. Ето защо е оправдано, че CEGB плаща по-висока цена за въглищата на BCC, за да гарантира, че ще изпълни законового си задължение да достави електричеството, необходимо в Обединеното кралство.

В подкрепа на иска си ищецът твърди, че изводът на Комисията, че BCC и членовете на асоциацията не доставяли въглища при сходни условия не бил подкрепен от доказателствата, на които Комисията основала решението си.

В допълнение, ищецът твърди, че заплащането на висока цена за въглищата на BCC представлявало държавна помощ, която не била нотифицирана, поради което била незаконосъобразна.

Освен това ищецът поддържа, че изводите на Комисията били непоследователни спрямо предходно решение на Комисията от 1991 г. по същата жалба.

Що се отнася до отхвърлянето на жалбата на ищеца от страна на Комисията по отношение на периода от 1984 г. до 1986 г. поради недопустимост и липса на интерес за Общността, ищецът твърди, че:

- Комисията погрешно заключила, че вече няма изключителна компетентност по силата на Договора за ЕОВС, за да се произнася относно наличието на дискриминация през посочения период,
- Комисията погрешно заключила, че членовете на асоциацията могат да предявят претенциите си пред националните съдилища по отношение на посочения период, и
- разрешаването на въпросите, повдигнати от ищеца в жалбата от 1990 г., било забавено поради предходни грешки при прилагане на правото, допуснати от Комисията.

Иск, предявен на 24 август 2007 г. — Jones и др./Комисия

(Дело T-320/07)

(2007/C 247/61)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Glenn Jones и Daphne Jones (Neath, Wales), FForch-y-Garron Coal Company Ltd (Neath, Wales), Desmond Ivor Evans и David Raymond Evans (Maesteg, Wales) (представител: D.I.W. Jeffreys, Solicitor)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищците

- да се отмени решението на Комисията от 18 юни 2007 г. по преписка COMP/37.037 относно жалба на ищците срещу незаконна ценова дискриминация от страна на Central Electricity Generating Board;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящият иск е предявен на основание член 230 ЕО и с него се иска отмяна на Решение на Комисията от 18 юни 2007 г. (преписка COMP/37.037 — SWSMA), отхвърлящо жалба, съгласно която ценовите практики, прилагани от Central Electricity Generating Board в периода от 1984 г. до 1990 г. във връзка с производителите на въглища, представляват незаконна ценова дискриминация по отношение на частните производители на въглища, в това число и на ищците, която противоречи на член 4, буква б) от действащия тогава Договор за създаване на Европейската общност за въглища и стомана.

Ищците твърдят, че Комисията е допуснала някои съществени грешки при прилагане на правото и/или грешки в преценката и решението трябва да бъде отменено.

Иштите считат, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото като е разгледала въпроса за ценовата дискриминация в национален мащаб, а не с оглед на местния пазар, на който жалбоподателите осъществяват дейността си. Освен това иштите твърдят, че Комисията е допуснала грешка като е приела, че лицензираните частни мини могат да доставят само ограничени количества въглища и краткосрочно поради големината на минните съоръжения и политиката за предоставяне на лицензии на British Coal Corporation. Накрая иштите твърдят, че Комисията е допуснала грешка като е приела, че тъй като Договорът за ЕОВС е изтекъл и тя вече няма изключителна компетентност за разглеждане на нарушения на същия, то решение на Комисията вече не е необходимо условие за търсене на съдебна защита пред националните съдилища.

Иск, предявен на 28 август 2007 г. — Plant и др./Комисия

(Дело Т-324/07)

(2007/С 247/62)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Gerry Plant (Varteg Pontypool, Обединеното кралство), Mary Kathleen Plant (Varteg Pontypool, Обединеното кралство), Dennis Jones (Neath, Обединеното кралство), William Meyrick (Swansea, Обединеното кралство), J.G. Evans (Ammanford, Обединеното кралство), David Vivian Austin (Neath, Обединеното кралство), D. Powell (Neath, Обединеното кралство), James Rowland McCann (Neath, Обединеното кралство), D. B. Diplock (Neath, Обединеното кралство), John Phillips (Neath, Обединеното кралство) и Richard Thomas Kingston (Swansea, Обединеното кралство) (представител: W. Graham, Solicitor)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на иштите

- да се отмени решението на Комисията от 18 юни 2007 г. по дело 37037 — SWSMA,
- да се вземат всички други мерки, които Първоинстанционният съд счита за целесъобразни,
- да се осъди Комисията на Европейските общности да понесе съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи, изтъкнати от иштите, съответстват на тези, изложени по дело Т 318/07, *National Association of Licensed Opencast Operators/Комисия*

Иск, предявен на 30 август 2007 г. — Cheminova и др./Комисия

(Дело Т-326/07)

(2007/С 247/63)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Cheminova A/S (Harboøre, Дания), Cheminova Agro Italia Srl (Рим, Италия), Cheminova Bulgaria EOOD (София, България), Agrodan SA (Мадрид, Испания) и Lodi SAS (Grand Fougeray, Франция) [представители: С. Mereu и К. Van Maldegem, lawyers]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на иштите

- да се отмени Решение 2007/389/ЕО на Комисията;
- да се осъди ответника да заплати всички разноски, свързани с настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Директива № 91/414 на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита ⁽¹⁾ предвижда, че държавите-членки не разрешават продукти за растителна защита, освен когато активните им вещества са посочени в приложение I и определените там условия, ако има такива, са изпълнени. Иштите искат отмяна на Решение 2007/389/ЕО на Комисията от 6 юни 2007 г. относно невключването на малатион в приложение I към Директива 91/414/ЕО на Съвета и оттеглянето на разрешенията за продукти за растителна защита, съдържащи това вещество ⁽²⁾.

В подкрепа на иска си, иштите твърдят, че спорното решение е непълно от научна гледна точка и порочно поради това, че не са обсъдени всички научни доказателства относно малатиона, представени на ответника. Според иштите то нарушава и член 4, параграф 1, член 5, параграф 1 от Директива 91/414 и член 95, параграф 3 ЕО, поради това, че ответникът е отказал да осъществи партньорска проверка на последните данни.

В допълнение ищите поддържат, че спорното решение се основава на научен доклад, който не е бил съставен в изискуемия срок, посочен в член 8, параграф 7 от Регламент 451/2000.

Освен това ищите твърдят и нарушение на принципите на пропорционалност, недискриминация, субсидиарност и добро управление, както и на задължението за мотивиране и на принципа на състезателност.

На последно място, ищите твърдят, че не са могли да упражнят правата си на интелектуална собственост съгласно член 13 от Директива 91/414 във връзка с предоставения на ответника пакет данни.

(¹) Директива № 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30).

(²) ОВ 2007 г. L 146, стр. 19.

Жалба, предявена на 29 август 2007 г. — Patrick Holding/CXВП — Cassera (PATRICK EXCLUSIVE)

(Дело T-327/07)

(2007/С 247/64)

Език, на който е изготвена жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Patrick Holding ApS (Fredensborg, Дания)
[представител: J. Løje, lawyer]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Cassera SpA (Milan, Italy)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решение на Втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

от 28 юни 2007 г. по дело № R 299/2006-2 и да се осъди ответникът да регистрира спорната марка;

— да се осъди ответникът да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка „PATRICK EXCLUSIVE“ за стоки от клас 25 — заявление № 3 063 427

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Cassera SpA

Марка или знак, на който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Общностни, национални и международни фигуративни и словни марки „G. PATRICK“ за стоки от класове 24 и 25

Решение на отдела по споровете: Поддържа изцяло възражението

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като не е налице вероятност от объркване в съзнанието на хората на двете конфликтни марки.

Иск, предявен на 3 септември 2007 г. — UPS Europe и UPS Deutschland/Комисия

(Дело T-329/07)

(2007/С 247/65)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: UPS Europe NV/SA (Брюксел, Белгия) и UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Германия) [представители: T. Ottervanger и E. Henny, lawyers]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на иштите

- на основание член 232 ЕО да се установи неправомерното бездействие на Комисията, изразяващо се в непроизнасяне по жалбата на ищеца, подадена до Комисията на 11 май 2004 г.,
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски, които иштите са направили в производството.

Правни основания и основни доводи

Иштите твърдят, че Комисията бездействала неправомерно, тъй като не се произнесла, след като била поканена да действа на основание член 232 ЕО, по жалбата на иштите, подадена до Комисията на 11 май 2004 г., относно незаконосъобразна държавна помощ, предоставена, според твърдението им, от Германия на Deutsche Post, наред с други държавни гаранции, под формата на вноски в пенсионния фонд на Deutsche Post и освобождаване от различни законови задължения.

В подкрепа на иска си иштите поддържат, че Комисията била длъжна да разгледа внимателно и безпристрастно приетата жалба по-конкретно в светлината на изключителната компетентност на Комисията да преценява съвместимостта на мерките за помощи с общия пазар.

По-нататък иштите твърдят, че член 232 ЕО трябвало да бъде тълкуван в смисъл, че предоставял на физическите лица или предприятията право на иск за установяване на неправомерно бездействие срещу институция поради непреприемане на мерки, които биха могли да ги засегнат пряко и лично, независимо че не били потенциални адресати на тези мерки.

Накрая иштите поддържат, че можело да се счита, че непредприетите от Комисията мерки ги засягали пряко и лично като конкурентни предприятия на Deutsche Post.

**Иск, предявен на 7 септември 2007 г. — Chupa Chups/
Комисия на Европейските общности**

(Дело T-331/07)

(2007/C 247/66)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Chupa Chups, S.A. (Барселона, Испания) [представител: Ramón Falcón Tella, abogado]

Отговорник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се отмени член 1, параграф 2 от посоченото от ищеца решение в частта, с която се обявява за несъвместима с общия пазар регионалната помощ на стойност 800 000 EUR, предоставена през 2003 г. в съответствие с Програма „Minería 2“, и вследствие на това да се обяви, че посочената помощ не може да бъде изплатена,
- да се отмени, при условията на евентуалност, член 1, параграф 2, изречение последно от решението, според което „вследствие на това посочената помощ не може да бъде предоставена“.
- да се осъди Комисията да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

В обжалваното решение се счита за несъвместима с Договора за ЕО една помощ с регионална насоченост на стойност 800 000 EUR, предоставена през 2003 г. в рамките на предварително разрешената от Комисията Програма „Minería 2“. В обжалваното решение се обявява, че ишецът не отговаря на условията за [получаване на] помощ по посочената схема за помощ, тъй като същата изключва предприятията в затруднение.

В подкрепа на исканията си ишецът упреква Комисията в явна грешка в преценката, както и в нарушаване на принципа на оправданите правни очаквания.

По отношение на фактическите неточности и грешката в преценката на Комисията, ишецът твърди, че 2002 г. е била първата година, в която са регистрирани загуби, и че при заявяване на помощта, националните органи не са могли да знаят за тези загуби, тъй като [финансовият] отчетът все още не е бил одобрен.

От друга страна се твърди, че предприятието не може да се разглежда като предприятие в затруднение по смисъла на точка 5 (а) от общностните Насоки за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение, според която едно предприятие се счита в затруднение, ако е загубило половината от внесенения капитал и загубата на една четвърт от посочения капитал е станала в последните дванадесет месеца. В тази точка Комисията допуска явна грешка в преценката, доколкото, за да пресметне процента, който представляват загубите и за да определи дали те засягат капитала, не е взела предвид законите и доброволните резерви, съществували в дружеството в количество повече от достатъчно, за да могат да погълнат всички загуби.

Предприятието самò е преодоляло ситуацията на загуби, със свои собствени ресурси и с вноски от кредиторите и от частните банки, поради което не може да се счита за предприятие в затруднение в съответствие с точка 4 от общностните Насоки за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение, която дефинира като предприятия в затруднение тези, които не са способни да преодолеят ситуацията без външна помощ.

Не са се проявили и признаците, посочени в точка 6 от Насоките, тъй като загубите не са продължили да нарастват, а са намалявали. Стоковите наличности не са нараствали, а са намалявали. Задлъжнялостта не е продължила да нараства, а е намалявала. И финансовите разходи не са се увеличили, а отрицателният финансов резултат е намалял значително между 2002 г. и 2003 г.

Ищецът твърди и че въпросната забрана за изплащане на помощта от 800 000 EUR, предоставена през 2003 г. в рамките на програма за регионални помощи, одобрена от Комисията, нарушава принципа на оправданите правни очаквания.

В това отношение се твърди, че забраната за ефективно плащане на помощта има същата отрицателна последица в баланса по отчета за приходи и разходи на предприятието, каквато едно решение за възстановяване [на помощ], с единствената разлика, че в настоящия случай не текат лихви.

Помощта е била одобрена от Комисията и Chupa Chups не е имало никаква причина да смята, че не е отговаряло на условията за получаване на същата. Решенията за инвестиране биха могли да бъдат различни, ако не бе съществувала регионалната помощ.

Определение на Първоинстанционния съд от 6 септември 2007 г. — easy Jet/Комисия

(Дело T-300/04) ⁽¹⁾

(2007/С 247/67)

Език на производството: английски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

_____

⁽¹⁾ ОВ С 262, 23.10.2004 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 5 септември 2007 г. — JAKO-O/СХВП — P.I. Fashion (JAKO-O)

(Дело T-220/06) ⁽¹⁾

(2007/С 247/68)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

_____

_____

⁽¹⁾ ОВ С 249, 14.10.2006 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Иск, предявен на 6 юли 2007 г. — Gering/Европол

(Дело F-68/07)

(2007/С 247/69)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Radolf Gering (Хара, Нидерландия) [представител: P. de Casparis, avocat]

Ответник: Office européen de police (Европол)

Искания на ищеца

- да се отмени решение, постановено по жалба от 5 април 2007 г., изпратена на 10 април 2007 г. и ако е необходимо, да се отмени също така договорът от 24 април 2007 г., доколкото се отнася до класирането;
- да се осъди Европол:
  - по главния иск: да преведе на ищеца от 1 август 2003 г. заплата, съответстваща на степен 4.2 или, ако Съдът прецени за необходимо, заплата, съответстваща на степен 4.1;
  - при условията на евентуалност, да се преведе на ищеца от 1 август 2004 г. заплата, съответстваща на степен 4.6, от 1 август 2005 г. — заплата, съответстваща на степен 4.8, и от 1 август 2007 г. — заплата, съответстваща на степен 4.9;
- да се осъди Европол да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Ищецът оспорва решение на Европол от 5 април 2007 г. и допълнителното споразумение от 24 април 2007 г. към договора му за назначаване, доколкото въпросните актове са определили класирането му във втора стъпка на степен 4, считано от 1 декември 2004 г., а не от 1 август 2003 г. — датата на назначаването му.

Ищецът изтъква, че Европол трябва да зачита принципа на равно възнаграждение и класиране на членовете на неговия персонал. Всъщност според Европол решението за класиране на ищеца в по-висока длъжност от 1 декември 2004 г., а не от 1 август

2003 г., се обосновава с това, че едва от въпросната дата ищецът започнал да изпълнява професионална дейност с аналогичен обхват на тази на началник отдел с присъдена степен 4 и съдържаща аналогична отговорност. Ищецът оспорва тази теза и поддържа, че Европол не е обяснил по какво задачите и отговорностите, които е упражнявал в периода от 1 август 2003 г. до 1 декември 2004 г., се различават от тези на другите началници отдели. Освен това Европол не е доказал фактите и обстоятелствата, които показват, че професионалната дейност на ищеца е била по-малко интензивна и/или е съдържала по-малко отговорности от тези на другите началници отдели.

Иск, предявен на 27 юли 2007 г. — Boudova и др./Комисия

(Дело F-78/07)

(2007/С 247/70)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Stanislava Boudova (Люксембург, Люксембург) и други (представител: M.-A. Lucas, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се отмени мълчаливият отказ на Комисията от 23 септември 2006 г., потвърден с писмо от генералния директор на Службата за публикации на Европейските общности (СОПЕО) от 26 септември 2006 г., с който се отхвърля искането на ищите от 23 май 2006 г. с предмет:
  - преразглеждане на класирането им в степен В*3, определено с решението за назначаването им за длъжностни лица в срок за изпитване и на повторното им класиране в степен В*6 към датата, от която това решение поражда действие,

- признаване, въз основа на преразглеждането, на трудовия им стаж между датата на постъпването им на служба в качеството на длъжностни лица в срок на изпитване и датата на решението, което предстои да се постанови,
- заплащане на разликата между заплатата, на която щяха да имат право през този период, ако бяха класирани в степен В*6, и заплатата, която са получавали поради класирането им в степен В*3;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Ищците изтъкват, че били наети от Комисията в качеството на служители със спомагателни функции преди влизането в сила, на 1 май 2004 г., на Регламент (ЕО, Евратом) № 723/2004 на Съвета от 22 май 2004 година за изменение на Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, както и на Условието за работа на другите служители на Общностите⁽¹⁾, като коректори към СОПЕО с оглед на разширяването и заемането на посочените длъжности чрез конкурси на общо основание.

След като успешно положили конкурсите на общо основание, публикувани за степен В5/В4 преди 1 май с оглед на заемане на тези длъжности, ищците били назначени в качеството на длъжностни лица в срок на изпитване въз основа на публикувани след тази дата резервни списъци. Въз основа на член 12, параграф 3 от приложение XIII от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности (Правилника) били класирани в степен В*3.

Ищците твърдят, че поради наличието на нов съществен факт искът им бил допустим, макар и да не са го предявили в предвидения в Правилника срок за обжалване на решенията, с които се определя класирането им в степен. Ставало въпрос за решението на Бюрото на Европейския парламент от 13 февруари 2006 г., с което срочно наетите служители, назначени за длъжностни лица след 1 май 2004 г. въз основа на външен конкурс, се класирали повторно в степента, в която биха били класирани, ако бяха назначени в качеството на длъжностни лица преди тази дата.

Ищците смятат, че били дискриминирани с повторното класиране на работещите в Парламента длъжностни лица и считат, че спрямо тях трябвало да се приложи същият режим, доколкото твърдят, че били назначени като срочно наети служители, а не като служители със спомагателни функции. Всъщност според тях договорите им попадали в обхвата на член 2 от Условието за работа на другите служители (УРС), а не в обхвата на член 3а от посочените Условия, като се има предвид, че трябвало да заемат временно свободни длъжности, а не да заместят длъжностни лица или срочно наети служители, временно възпрепятствани да изпълняват задълженията си. При условията на евентуалност, ищците твърдят, че дори и да се предположи, че били назначени в качеството на служители със

спомагателни функции, във всеки случай положение им било аналогично на това на срочно наетите служители.

В подкрепа на иска си ищците излагат едно единствено основание, изведено от нарушение на член 5, параграфи 3 и 4, и член 12, параграф 3 от приложение XIII от Правилника, тълкувани в светлината на принципа за равно третиране. По-конкретно член 5, параграф 4 от приложение XIII трябвало да се тълкува в смисъл, че се прилагал за срочно наетите служители, назначени за длъжностни лица въз основа на външен конкурс, което възпрепятствало определянето на класирането в степен за тази категория служители въз основа на член 12, параграф 3 от приложение XIII от Правилника.

⁽¹⁾ ОВ L 124, 27.4.2004 г., стр. 1.

Иск, предявен на 6 август 2007 г. — Barbin/Парламент

(Дело F-81/07)

(2007/C 247/71)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Florence Barbin (Люксембург, Люксембург) [представители: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen и E. Marchal, avocats]

Ответни: Европейски парламент

Искания на ищеца

— отмяна на решението на Парламента ищцата да не бъде повишена в степен AD 12 в процедурата за повишаване за 2006 г.

— да се осъди ответника да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Ищцата изтъква, че съгласно вътрешните разпоредби на Парламента, регулиращи повишенията, средната продължителност на времето, прекарано в степен AD 11, е четири години. Класирана в тази степен от 1 април 2001 г., ищцата е изпълнила необходимите изисквания, за да бъде повишена в степен AD 12 в процедурата за повишаване за 2006 г. По-нататък Комитетът по повишаване е включил името ѝ в списъка на длъжностните лица, за които е препоръчано повишаване в посочената степен и във въпросната процедура за повишаване.

Според ищцата органът по повишаване не е представил никакво доказателство, което да обосновава отказа за повишаване и така е нарушил задължението за мотивиране. По-нататък оспорваното решение се основавало на решението, предмет на дело F-44/07 ⁽¹⁾, на ищцата да се даде само една точка за заслуги. Накрая ищцата се позовава на нарушение на член 1г от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности.

⁽¹⁾ ОВ С 155 от 7.7.2007 г., стр. 45.

Иск, предявен на 25 август 2007 г. — Marcuccio/Комисия

(Дело F-86/07)

(2007/С 247/72)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) [представител: G. Cipressa, avvocato]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

- да се отмени решението (наричано по-нататък „спорното решение“), под каквато и форма да е било взето то, с което се отхвърля молбата на ищеца от 10 юли 2006 г. до органа по назначаването, с цел чрез възстановяване на предишното положение или чрез парично обезщетение да се поправят вредите, възникнали вследствие на противоправно поведение на служителите на ответника или по-специално вследствие на морален тормоз от тяхна страна през периода, през който ищецът е бил на служба към Делегацията на Европейската Комисия в Ангола,
- да се отмени, доколкото е необходимо, уведомлението от 9 октомври 2006 г. (Az. PМО.3/MLP/мс D(2006) 9277),
- да се отмени, доколкото е необходимо, уведомлението от 23 април 2007 г. (Az. ADMINB.2/MB/ade D(2007) 8725), с което се отхвърля жалбата на ищеца от 27 декември 2006 г. срещу спорното решение и писмото от 9 октомври 2006 г.

- да се отмени, доколкото е подходящо, уведомлението от 27 септември 2005 г. (Az. ADMIN/IDOC/GC/eh D(2005) 22005),
- да се установи, че действията, фактите и поведението, които се посочват в молбата от 10 юни 2006 г., действително са настъпили, и следователно, доколкото е необходимо и евентуално инцидентно, да се прогласи противоправността на съответното поведение, като евентуално ответникът се задължи незабавно да проведе разследване,
- да се осъди ответникът да уведоми незабавно и писмено ищеца за резултатите от разследването, последните да се оповестят по подходящ начин и да се да се гарантира публичен достъп до тях,
- да се осъди ответникът да унищожи незабавно оригиналите и всички копия на архивирания документ от 14 август 2001 г. с обозначение „Conduite professionnelle de M. Luigi Marcuccio, conseiller économique à la délégation en Angola“ [„Професионално поведение на г-н М. Luigi Marcuccio, Икономически съветник в Делегацията в Ангола“] и ищецът да се уведоми писмено за унищожаването,
- да се осъди ответникът да изплати на ищеца сумата от 1 520 000 EUR или по-голяма сума, която Съдът на публичната служба да пределни по справедливост, като обезщетение за тази част от спорните вреди, възникнала досега,
- да се осъди ответникът да изплаща на ищеца считано от утре до деня, в който бъде окончателно изпълнено решението, с което Съдът на публичната служба напълно уважава исканията в настоящия иск, дневно 1 000 EUR или по-голяма или по-малка сума, която Съдът на публичната служба определя по справедливост, като обезщетение за тази част от спорните вреди, която настъпи през периода считано от утре до деня на окончателно изпълнение, и на първия ден от месеца да издължава сумата, еквивалентна на акумулираните за предишния месец вземания/претенции,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните раноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът изтъква три правни основания: 1. Пълна липса на мотиви, както и твърдението, че изтъкваните от ответника мотиви са нелогични, противоречиви, безсмислени и заблуждаващи; 2. Тежки и явни правни нарушения; 3. Нарушаване на задължението за полагаанена длъжимата грижа и задължението за добро администриране.

Иск, предявен на 31 август 2007 г. — Marcuccio/Комисия

(Дело F-87/07)

(2007/C 247/73)

*Език на производството: италиански***Страни***Ищец:* Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (представител: G. Cipressa, avvocato)*Ответник:* Комисия на Европейските общности**Искания на ищеца**

- Да се отмени докладна записка prot. ADMIN.B.2 MB/hm (2006) 29517 от 18 декември 2006 г.,
- да се отмени решението, независимо от неговата форма, с което ответникът отхвърля искането на ищеца от 2 август 2006 г., подадено до органа по назначаването с цел получаване, от една страна, на обезщетение за вече претърпяната от ищеца вреда, причинена от незаконните документи, обстоятелства и действия във връзка с три медицински свидетелства, представени от ищеца през лятото на 2001 г. (наричана по-нататък „разглежданата вреда“), и, от друга страна, на разрешение по смисъла на член 19 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности да даде показания в съдебните производства, които ищецът възнамерява да започне във връзка с посочените по-горе документи, обстоятелства и действия, както и да представи пред компетентните съдилища докладна записка от 14 август 2001 г., подписана от заместник-началника на отдел в медицинската служба на Комисията;

- да се отмени, доколкото това е необходимо, докладна записка rif. ADMIN.B.2/MB/ade D(07) 9132, с която се отхвърля жалбата от 12 януари 2007 г., подадена от ищеца срещу отхвърлянето на искането от 2 август 2006 г.;
- да се установят документите, обстоятелствата и действията, за които се отнася искането на ищеца от 2 август 2006 г., както и да се признае — поне по инцидентен начин — тяхната противоположност;
- да се осъди ответникът да изплати на ищеца сумата от 100 000 EUR или съответната по-висока или по-ниска сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост, като обезщетение за вредата, претърпяна от ищеца към днешна дата;
- да се осъди ответникът да изплати на ищеца сумата от 20 EUR на ден, считано от утре до деня, в който — при положение, че исканията в този иск бъдат изцяло уважени — съответните решения бъдат изцяло изпълнени, или такава по-висока или по-ниска сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост, която да се изплаща на първия ден от всеки месец във връзка с правата, чийто падеж е настъпил през него, като обезщетение за разглежданата вреда, претърпяна от ищеца в периода от утре до деня на изпълнение;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своите доводи ищецът привежда следните три правни основания: 1) пълна липса на мотиви, както и нелогичност, непоследователност, необмисленост, неяснота и използване като претекст на приведените от ответника причини; 2) сериозно, явно и очевидно нарушение на закона; 3) нарушение на задължението за дължима грижа и за добро управление.

ПОПРАВКА**Поправка в известие от Официален вестник по дело T-263/07**

(„Официален вестник на Европейския съюз“ C 223 от 22 септември 2007 г., стр. 12)

(2007/C 247/74)

Известие в ОВ по дело T-263/07, Естония/Комисия следва да се чете по следния начин:

Иск, предявен на 16 юли 2007 г. — Eesti/Комисия

(Дело T-263/07)

(2007/C 223/17)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Eesti Vabariik [представител: Lembit Uibo]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

— Ищецът иска да се отмени Решение на Комисията на Европейските общности от 4 май 2007 година относно националния план за разпределение на квоти за емисии на парникови газове, който Естония е представила в съответствие с Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

Правни основания и основни доводи

Решението на Комисията от 4 май 2007 година относно националния план за разпределение на квоти за емисии на парникови газове, който Естония е представила в съответствие с Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, следва да се отмени поради следните причини:

- нарушение на член 9, параграф 1 и 3, както и на член 11, параграф 2 от Директива 2003/87/ЕО и на свързаното с това превишаване на права;
- явна грешка в преценката, тъй като Комисията не е взела предвид достъпната й достоверна информация, а се е позовала на неверни предположения, които се отразяват непряко и съществено върху резултата на спорното решение и върху определянето на общото количество на емисионните квоти;
- нарушение на член 175, втори параграф, буква в) ЕО, тъй като Комисията съгласно Договора за създаване на ЕО няма право да приема мерки, които съществено влияят върху избора на държава-членка между различни енергоизточници и общата й структура на енергоснабдяване;
- нарушение на принципа на добрата администрация, тъй като при постановяване на Решението Комисията не е взела предвид всички съществени обстоятелства в конкретния случай и не е проверила дали при постановяване на Решението й са спазени всички необходими условия;
- нарушение на задължението за мотивиране.

⁽¹⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО (ОВ L 275, стр. 32).